

הישיבה ה-45 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, י"א באייר תשע"א (15.05.11)

עיריית אריאל

הישיבה ה-45 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, י"א באייר תשע"א (15.05.11)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר

חסרים:

מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
----------------	------------------

משתתפים:

גב' חנה גולן	- מנכ"לית העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
רו"ח אופיר אוני	- רואה חשבון
עו"ד עפר שפיר	- עורך-דין
מר חיים ביטון (קוקי)	- מנהל המרכז הבינתחומי לתרבות, לפנאי ולספורט

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.
2. הצגת התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה" על ידי משרד רואה חשבון אופיר אוני. הקמת התאגיד אושר בישיבת מועצה.
3. הצגת התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל", על ידי משרד רואה חשבון אופיר אוני. הקמת התאגיד אושר בישיבת מועצה.
4. דיון ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".
5. אישור מינוי דירקטורים בחברה הכלכלית: הגב' חנה גולן – מנכ"ל העירייה, מר עדנאן עיסא – מהנדס העירייה, מר ג'והר חלבי – גזבר העירייה, מר ויקטור דיקובדסקי – נציג ציבור.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה מן המניין מספר 45.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש לדווח למועצת העיר על החגיגות, יותר נכון האירועים, שאנחנו ערכנו מערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה, יום הזיכרון לחללי צה"ל ויום העצמאות עצמו. אני חושב שאירועים בסדר גודל כזה וכפי שהם עברו, אני לא זוכר שהיו לנו כאן באריאל. קיבלתי תשבחות וקומפלימנטים, התקשרו איתי מהצבא וגם מהמשרה, אבל בעיקר מהצבא, והמח"ט ביקש להעביר למועצת העיר ולכל עובדי העירייה את התודה העמוקה של צה"ל על הדרך של ביצוע העבודה המשותפת של אירועי יום העצמאות. אפס ליקויים כמו שהם אמרו. זה 'תקתק' כמו שעון שוויצרי. לא נרשמו שום אירועים. אתם יודעים שהיתה כוננות גדולה מאד. הנה, היום בצפון, ברמה שמה יש סיפורים, אני לא יודע בדיוק מה, עוד לא שמעתי את כל החדשות. כל הסיפור הזה של האסון הידוע בשם 'נקבה'. אסון זה יותר טוב, 'נקבה' זה כבר נהיה כמו אינתיפאדה. ודווקא בזמנים האלה הכול עבר כמו שצריך, בלי שום אירועים וזה יפה מאד. אני אמרתי בישיבת המנהלים היום את אותם הדברים וביקשתי להודות לכל מי שעשה במלאכה, מלשכת המנכ"ל, דרך המרכז הבינתחומי, דרך כל המנהלים שעשו ותכננו וביצעו את האירועים האלו. גם קוקי נמצא פה, מגיע יישר כוח אני חושב ממועצת העיר לכל העוסקים במלאכה. תמיד האויב של הטוב הוא היותר טוב. אז אם השנה כבר עשו את האירועים ברמה הזאת, אז זה כבר הבסיס לשנים הבאות.

הדבר הבא – אני רוצה להגיד לכם, תסתכלו בכביש שנכנסים לאריאל מצד ימין, אתם תראו שם את המבנה שהולך ומוקם. זה מה שנקרא the big top – האוהל הגדול, שהוא נדבך נוסף בפארק האתגרים לפיתוח המנהיגות. הפרויקט הזה ייגמר לפי דעתי תוך יומיים שלושה, יהיה הכול מוכן. יש לנו עוד להשלים אותו עם מערכות של מיזוג אוויר ותיאורה וסאונד וכל מה שצריך לעשות. יהיה פה מקום אירוע למאות ילדים, למאות בני נוער וחוף מזה לדברים אחרים, כל מיני אירועים. זה 800 מ"ר, אוהל.

ותוך יומיים אפשר לגמור מזגן והכול?

מר יחיאל טוהמי:

מר רון נחמן – יו"ר : הכול יהיה בפנים. נצטרך לחפש עוד 150,000 דולר והכול יהיה בסדר. מי שיש לו איזה 150,000 דולר, אני אקרא לו שיעזור לגייס את הכסף.

מר יחיאל טוהמי : האוהל יהיה על שמו.

מר רון נחמן – יו"ר : האוהל לא על שמו כי זה כבר 1,600,000. זה עוד לא ביקשתי את העזרה, אבל אני אומר שאם כן אז 150,000 דולר בלבד, נסיים את זה. דבר נוסף שרציתי לדווח לכם פה זה נושא של חניית אוטובוסים. המשטרה הודיעה לי שהלילה רשמו 7 דו"חות לאוטובוסים. כתבו לי, בחוצפתם, איפה הם כתבו לי את זה אני כבר לא זוכר, במייל או SMS, הם כתבו לי על הקטע הזה, אני רוצה להקריא לכם את זה: "צהריים טובים. לידיעה, אתמול בלילה נרשמו 7 דו"חות לבעלי אוטובוסים חצופים שלא לומדים כנראה".

אני רוצה שאתם תדעו את זה. האוטובוסים שחונים סוגרים את הכבישים, בעיקר נחשונים ועוד רחובות אחרים שהם צרים, גורמים לתאונות דרכים. שאתם תהיו ערים לנושא הזה. עד שתופעל רשות החניה שלנו, המשטרה אוכפת את החוק כאן, גם על המשאיות וגם על האוטובוסים, אבל בעיקר אוטובוסים שהיו צריכים למצוא פיתרון. משאיות זה יותר מסובך.

דבר נוסף, אני אומר את זה לכולם וגם לחברי מועצת העיר, אמרתי את זה כבר נדמה לי בישיבה קודמת, הקטע הביטחוני לקראת מה שהולך להיות בספטמבר, עם הפעילות של הרשות הפלשתינית ועם ההסתה שבאה בתקשורת הישראלית, בעיתונות, בעיקר השמאלנית, כמו עיתון 'הארץ' וכדומה, שנותנים להם עצות איך ללכת ולפגוע במדינת ישראל, על ידי כך שהמוני ערבים מהאזור יעלו על הגדרות של הישובים שלנו, הם קוראים לזה על ההתנחלויות. אנחנו כבר חוונו את זה לפני הרבה מאד שנים, כשבוגי יעלון היה מפקד האוגדה, כאשר פרצו מסלפית את הגדר הדרומית והתחילו לדפוק אבנים על הבתים ברחוב מוריה. עברנו את החוויה הזאת. בזמנו נכנסתי עם קצין הביטחון שהיה גולדין לכיוון סלפית ומשכתי את כל הצבא אחרי, כי הצבא לא רצה להיכנס. שר הביטחון היה איציק מרדכי, זה הרבה שנים כבר מאז, אבל כבר אז עמדנו על הסכנה שהם יעשו את מה

שהם קוראים מאבק לא אלים. ודבר כזה, שיבואו אלפי ערבים, יחתכו את הגדר ויכנסו פנימה, גם כיתת הכוננות שלנו לא תוכל לעצור אותם ולצבא תהיה בעיה שאם ירו בהם, הם מחפשים קורבן אחד ותהיה דליקה של כל האזור. הדבר הזה הפך להיות מוחשי, בעיקר אחרי נפילה של המשטרים במצרים, מה שקורה בסוריה, בתוניס, ועם כל ההפגנות האלה עם הפייסבוק. את כל הדברים האלה אנחנו צריכים לקחת בחשבון. אנחנו לא בתל-אביב, אנחנו פה. למרות ששמעתי היום בחדשות שהיה בתל-אביב איזו משאית שדרסה שמה, אומרים שזה פיגוע, לא פיגוע, אני לא יודע.

מר יחיאל טוהמי : הודיעו שזה פיגוע.

מר רון נחמן – יו"ר : ואני אומר את זה לנו, כי יש עלינו אחריות גדולה מאד. צריכים להיות ערים לכל הסיטואציה הזאת. מעבר לכך יכולות להיות פעולות על החוצה שומרון ועל דרכי ההגעה לאריאל. אני דיברתי עם הצבא, דיברתי עם מנהל הביטחון אלי נובוסלסקי, אלה דברים שהם מאד מאד מטרידים אותי ואני רוצה לשתף אתכם בקטע הזה, שתהיו ערים לכך. לא צריך להיכנס לפאניקה, אבל צריכים להיות ערים לכך. דבר נוסף שאני רציתי כאן לעדכן, אנחנו מחכים לפרסום המכרז של הקניון. דיברתי קודם עם ראש מינהל מקרקעי ישראל בעניין הזה. זה תקוע כרגע בשני מקומות – אחד זה אצל שר השיכון והשני אצל שר הביטחון. אני מקווה שהפלונטר הזה יותר בימים הקרובים ונוכל סוף סוף לראות את המכרז של הקניון יוצא לפועל אחרי 4.5 שנים. אותו דבר זה גם לגבי מגרש הלוגיסטי באזור תעשייה אריאל מערב, גם הוא נמצא בטיפול של שני השרים. החלק הלוגיסטי באזור התעשייה אריאל מערב מתייחס לכך שכשהמפעלים מוקמים הם צריכים שירותים כמו מסעדה לפועלים, הם צריכים חנויות של ציוד טכני וכל מיני דברים אחרים שישנם. וכיוון שזה לא תעשייה אלא זה נקרא מסחר, אז זה מחייב מכרז של מינהל מקרקעי ישראל, ופה אנחנו תקועים כמו כל המכרזים האחרים על הבנייה של יחידות הדיור שלנו בשכונות השונות באריאל. אני מקווה שלישיבה הבאה אני אהיה איש בשורות ויהיו דברים כבר שעברו את כל המסננת הזאת של שרי השיכון והביטחון. אני לא יודע אם שכחתי עוד משהו פה, אני לא זוכר.

מר אלי שבירו: אני מצטרף לברכות לעובדי העירייה על הארגון של אירועי יום העצמאות, כלל האירועים. אני מבקש להעלות שתי נקודות שאני חושב שצריך לשפר אותן לפעם הבאה.

אחת – באירועי יום השואה, בטקס יום השואה, אני חושב שהכניסה צריכה להיות כניסה חופשית וללא כרטיסים; וביום הזיכרון להזכיר את שמות החללים.

מר רון נחמן – יו"ר: אני אענה לך על שני הדברים.

גב' חנה גולן: מה ביום הזיכרון?

מר אלי שבירו: להזכיר את שמות החללים של אריאל.

מר רון נחמן – יו"ר: עם זה אין שום בעיה. לגבי הנושא של היכל התרבות – יום השואה. יש לי פה שני מיילים – אחד מקלל והשני מברך. המקלל זה בדרך כלל מישהו שהוא באופן אישי מרגיש כך, אבל שמרתי את שניהם פה, כי הרי ידעתי שמישהו יעלה את זה, אז זה נמצא לי כאן על המיילים. הנושא של כרטיסים ביום השואה, כיוון שזה פעם ראשונה נעשה לא בחוץ אלא בתוך אולם, ופרסמו לכל העולם, ובאולם יכולים להיכנס 536 איש – הקודם זוכה. יכול להיות שהיה טוב יותר שהיו אומרים – כל מי שמגיע יגיע, אבל הבלגאן היה אחר כך בחוץ. וכשאנשים אומרים לי, ודיברתי איתם, שאלתי – למה לא ביקשתם? הרי לא לקחו כסף לכרטיסים. ביקשו ליצור סדר שיהיה, שלא יהיה בלגאן. כי אי אפשר לשבת על המדרגות ובטקס שכזה אי אפשר לעשות בלגאן. ואגב, כל הטקסים בארץ גם מוגבלים בכל מיני מקומות ב-capacity.

גב' חנה גולן: ומחלקים כרטיסים.

מר רון נחמן – יו"ר: אז נותנים כרטיסים. לא לקחו כסף, כמו שהיה בעיתונים על טקסים אחרים. פה פשוט ביקשו לשמור על הסדר הציבורי לכבוד האירוע. אז אם אני אמרתי שעל הקטע הזה של קריאת שמות החללים, אני גם לא יודע מי זה חללים ומה

חללים ומה מוגדר כחלל, וכדי שלא תיעשה 'פאשלה', ואתה צריך לדעת בדיוק, אתה צריך ללכת בדברים האלה בזהירות גדולה מאד, כי אתה יכול,

מר אלי שבירו: אני מסכים.

גב' חנה גולן: יש לנו רשימה של משרד הביטחון.

עו"ד שרון שטיין: לא, אבל זה לא נפגעי פעולות איבה.

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא יודע. בדיוק ככה, שרון, מה שאמרת, ונפגעי תאונות

דרכים ואני לא יודע בדיוק מה. אני לא יודע להגיד את זה. זה כל כך רגיש. אני רק יכול להגיד לכם, הטקסים האלה, האזכור, זה דבר כל כך רגיש, שצריכים להיות מאד מאד זהירים. אני לא פוסל שום דבר. לא פוסל כלום. אני אומר בהחלט, צריך לבדוק את זה, אבל הזהירות מחויבת כאן ומתחייבת על מנת שלא תהיה פגיעה. אתם לא יודעים איזה רגישויות שיש בדברים האלה. לכן לא עשינו את זה.

אני יכול להגיד לך יותר מכך, גם בשנים קודמות, למה לא הזכירו את זה? ואחר כך ההוא נהרג פה. ואתה יורד ל'בנקט', צריך להיות מאד מאד זהירים. נרשום את הדבר הזה, ההערה הזאת היא בהחלט הערה.

לגבי הנושא של כרטיסים – אני אומר ומזהיר פה, קודם כל הטקס היה מכובד מאד,

מר אלי שבירו: אין ספק. אין ויכוח בכלל.

מר רון נחמן – יו"ר: היה מכובד וטוב. אני יכול רק לבקש מהציבור, אמרתי, פרסמו

את זה, הודיעו – לא ידעתי. מה לא ידעתי? צריכים לתת לך את האוכל לתוך הפה? מה לא ידעתי? למה אחרים ידעו?

מר יחיאל טוהמי: כי אנשים היו רגילים ככה.

מר רון נחמן – יו"ר : שיתרגלו. לכן, מה לעשות? אנחנו החלטנו לעשות את זה, כשזה הובא לידיעתי נתתי את האישור. ואני אומר כאן, אני הרי לא תכננתי, רק באו להביא לידיעתי שמתכננים את הטקס שם. אמרתי – יש לכם את ה-או קיי, זה בסדר גמור.

מר יחיאל טוהמי : רון, אבל למה לא לעשות דבר כזה, סליחה, אני גם מצטרף לאלו במה שהוא אומר, למה שלא נעשה דבר כזה – מי שיגיע שייכנס ושלוש על ישראל. יהיו 500, יגידו האולם מלא, להתראות.

מר רון נחמן – יו"ר : אין בעיה.

מר יחיאל טוהמי : למה צריך כרטיסים? מי צריך כרטיסים? אני אומר שיהיה פתוח, יגיעו, מי שיגיע, יהיו 500, וזהו. אתה לא יכול פה לעמוד ולחלק כרטיסים,

גב' חנה גולן : מי שירצה שיואיל בטובו לקחת כרטיס, זה בכל מקום בארץ.

מר יחיאל טוהמי : צריך להרגיל אותם אולי, אבל זה עניין של זמן.

מר רון נחמן – יו"ר : נכון. אז זה פעם ראשונה, פעם שניה כבר יידעו מראש. ואם אנחנו נראה שרוצים יותר, נעשה שתי הצעות, טוב? יחיאל, כותב לי מישהו שהוא ממשפחה שכולה. זה הכול. וזה כזו בושה, ואל תשאל איזה דבר זה. נהדר. מה אתה רוצה? תגיד לי, אני חייב להודיע לך? הודיעו לכל הציבור. וכמו שאחרים ידעו לבוא לקחת את זה, יכנסו. אי אפשר. אם היה כאן 10,000 מקומות, אז מה היה קורה? כשעשינו את זה פה בבית ספר, אז מה? כל הדברים האלה. אז אם זה לעשות את זה בצורה מכובדת או לא מכובדת, רשמנו את הנקודה הזאת. כן, פבל.

מר פבל פולב : אני גם מצטרף לברכות. היה מרשים. ועוד פעם שכחת לדבר על החגיגה שעשינו לניצחון על גרמניה הנאצית, על האירוע, שהיה מאד מכובד.

מר רון נחמן – יו"ר : איזה?

מר פבל פולב : שעשינו באשכול הפיס. אתה דיברת על זה ואמרת שתגיד את זה ביום העצמאות, ולא כיבדת את האנשים.

מר רון נחמן – יו"ר : את האמת? שכחתי.

מר פבל פולב : בגלל זה אני אומר, אני מזכיר לך.

מר רון נחמן – יו"ר : את האמת, שכחתי, וגם לא הזכיר לי אף אחד את זה.

מר פבל פולב : אני חושב שאנשים צריכים להזכיר לך דברים כאלה, כי זה חשוב. אנשים חיכו לזה.

מר רון נחמן – יו"ר : תודה רבה.

מר פבל פולב : עכשיו, גם לגבי תגובה שבן אדם שלח לך, זה תושבים. זה לגיטימי, בן אדם רואה מה שהוא רואה, לקבל את זה גם. כל ביקורת היא ביקורת.

מר רון נחמן – יו"ר : ידידי הטוב, אני אמרתי ביקורת? רק אמרתי, אחד יש לי פלוס ואחד יש לי מינוס. מה לעשות? זה החיים. וטוב שאתה אומר לי על הקטע הזה.

מר פבל פולב : אני גם רוצה להגיד לך שאתה דיברת בערוץ 9 לגבי סטלינגרד. לקחת לזה משמעות?

מר רון נחמן – יו"ר : בוודאי.

מר פבל פולב : כי אתה השווית את זה לעיר אריאל, שזה בסדר, אין לי טענה.

אבל המון אנשים שגרים בעיר הזאת וגם בארץ זכרו את הימים האלה שהם היו שמה.

מר רון נחמן – יו"ר: אנחנו 18 שנה.

מר פבל פולב: יפה. אבל בלי שהם עשו מה שהם עשו, ואמרת את זה, ישראל

לא היתה קיימת. יש חלק מאד גדול בהקמת ארץ ישראל. צריך לתת להם כבוד.

מר רון נחמן – יו"ר: 100%.

מר פבל פולב: וגם אם המערכת צריכה להתמודד, אם יש איזה שהוא גוף

שרוצה לתת לאותם אנשים ששרדו איזו שהיא תרומה, צריך למצוא דרך שהם יקבלו.

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא יודע על מה אתה מדבר. יש לך דברים קונקרטיים?

מר פבל פולב: אתה לא יודע, אז המנגנון שלך צריך לדעת. יש דברים שהם

כואבים, שלא עוברים לסדר היום. אני אגיד לך למה, אני רוצה לסיים, רון, בבקשה.

מר רון נחמן – יו"ר: בבקשה.

מר פבל פולב: אני יושב פה בחולצה שחורה לא סתם, אני באתי מהלוויה. עוד

אחד גיבור הלך. הם הולכים כל יום. אין לנו הרבה זמן. ואני נזכר עוד פעם בנושא שאנחנו

דיברנו על ספר שכל שנה היו מוציאים, השנה לא נתנו. אמרו – למה? יש לנו ספרים, לא

צריך.

מר רון נחמן – יו"ר: איזה ספר?

מר פבל פולב: ספר לוטרנים.

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא יודע על מה אתה מדבר בכלל.

מר פבל פולב: תקשיב, אתה תבין אחר כך.

מר רון נחמן – יו"ר: תסביר לי עכשיו. אני לא מבין על מה אתה מדבר.

מר פבל פולב: אני מסביר. ספר על וטרנים שעכשיו בחיים, חלק כבר לא

בחיים, בשביל ההיסטוריה, מה שעשינו בטלביזיה בסרט על 14 אנשים, יש כאלה מאות. וזה מה שיישאר. עוד 5-6 שנים כבר אין סרט ואף אחד לא יעזור.

מר רון נחמן – יו"ר: יש לי חדשות בשבילך, אתה יודע? עוד לפני שנהיית חבר

מועצה טיפלנו בעניין הזה עם הוטרנים. עוד לפני שידעת מה זה בכלל,

מר פבל פולב: צריך להמשיך.

מר רון נחמן – יו"ר: תקשיב לי טוב מה שאני אומר לך.

מר פבל פולב: אני לא סיימתי.

מר רון נחמן – יו"ר: תסיים ואני רוצה לעבור לסדר היום.

מר פבל פולב: אני אסיים מהר. אני אסיים ותעשה מה שאתה חושב לנכון, כי

אתה ראש העירייה.

מר רון נחמן – יו"ר: בסדר, הבנתי את זה. מה אתה רוצה? תסביר לי.

מר פבל פולב: ספר אחד זה לא מספיק, כי הספר זה הדבר היחיד שיישאר.

צריך לעשות מכסימום היום, כי מחר לא תהיה לך אפשרות. אתה מבין מה שאני אומר?

מר רון נחמן – יו"ר : יש לי גם כמה ישראלים שעשו אותו דבר ונלחמו מלחמות לא פחות מאחרים. אז אתה לא מייצג לי כאן, אתה מייצג את תושבי אריאל כולם. אתה רוצה לייצג רק את רוסיה,

מר פבל פולב : אני דיברתי על רוסיה?

מר רון נחמן – יו"ר : דיברת על הוטרנים. על מה דיברת?

מר פבל פולב : וטרנים זה וטרנים. אל תהפוך את זה לפוליטיקה עכשיו.

מר רון נחמן – יו"ר : וטרנים הכוונה, עוד לפני שהיית חבר מועצה, כשהקמנו את האנדרטה שמה, עוד לפני שהיית חברי מועצה, אני לא יודע בן כמה היית, מי עשה את זה?

מר פבל פולב : אתה.

מר רון נחמן – יו"ר : עזוב את רון נחמן. מי עשה את זה? לפני הטפות המוסר שלך. על מה אתה מדבר? בחייד, נו.

מר פבל פולב : בגלל זה אני אומר, צריך לחזק את זה היום כי עוד שנה-שנתיים לא יהיה למי לבוא.

מר רון נחמן – יו"ר : הבנו, או קיי.

מר פבל פולב : אני לא מבין למה אתה מתעצבן, כי הנושא מאד חשוב.

ועוד דבר – אמרת שלא היו אירועים. כן היה אירוע ביום העצמאות. יש ילד ששוכב בבית חולים במצב מאד קשה אבל יציב. זה הנושא הזה, תעשה את הישיבה שביקשת לגבי בני נוער, צריך לעשות את זה דחוף, כי עוד מקרה קרה.

מר רון נחמן – יו"ר : יש לי חדשות בשבילך, אני לא מקיים ישיבות בתחום האלה.
כבר הסברתי לך, אתה לא רוצה להבין את זה.

מר פבל פולב : אבל הבטחת שתקיים.

מר רון נחמן – יו"ר : אני אעשה את הדברים לפי מה שאומר הגורם האחראי לזה.
לא מה שאתה רוצה.

מר פבל פולב : אבל מתי, רון?

מר רון נחמן – יו"ר : מתי שאני אחליט כך זה יהיה.

מר פבל פולב : אבל הזמן הולך, עוד ילד בבית חולים.

מר רון נחמן – יו"ר : או קיי, אני לא רוצה לענות לך.

מר פבל פולב : עוד פעם לא רוצה לענות?

מר רון נחמן – יו"ר : לא, לא, לא רוצה לענות לך.

מר פבל פולב : למה?

מר רון נחמן – יו"ר : ככה. אין לי עניין לענות לך.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד איזה משהו, רון. אני חושב שכל האירועים שהיו היה באמת, גם קוקי פה, זו הזדמנות פה להגיד לך מילה טובה, היה מדהים, מסודר בצורה בלתי רגילה, כבוד גדול. באמת, אני אומר את זה באמת לכולנו, זה לא קואליציה-

אופוזיציה. היה מסודר, היה מכובד. צריך להגיד תודה רבה לכל הצוות של העירייה שעשו עבודת קודש. באמת, זה מעבר למחלוקות וויכוחים.

מר אלי שבירו: אמרנו.

מר יחיאל טוהמי: גם אלי אמר את זה ואני מחזק אותך.

מר רון נחמן – יו"ר: תודה רבה. אני רוצה לעבור עכשיו לסדר היום.

2. הצגת התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה" על ידי משרד רואה חשבון אופיר אוני. הקמת התאגיד אושר בישיבת מועצה.

3. הצגת התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל" על ידי משרד רואה חשבון אופיר אוני. הקמת התאגיד אושר בישיבת מועצה.

מר רון נחמן – יו"ר: אם אתם זוכרים, כשהעברנו את הנושא של הקמת החברות העירוניות למה שהיה קרוי המתנ"ס או המרכז הבינתחומי ולהיכל התרבות, אנחנו גם קבענו שתוצג בפני מליאת המועצה התוכנית העסקית או איך הדבר הזה הולך לקרות. ועכשיו נמצאים פה אנשי המקצוע שיציגו. חנה, את רוצה להציג את האנשים בבקשה?

גב' חנה גולן: כן. אופיר אוני, רואה חשבון, הוא יציג את עצמו. ועפר שפיר, עורך-דין.

רו"ח אופיר אוני: ברשותכם, חברי מועצה יקרים, אני לא אלאה אתכם, אני אגיד בשתי מילים – אני אופיר, אני רואה חשבון, כלכלן, משפטן. אנחנו במשרד מטפלים בנושא של רשויות מקומיות, תאגידים עירוניים. בחלקם אנחנו רואה החשבון, ה-CPA; בחלקם אנחנו המבקרים הפנימיים, ה-CIA; בחלקם אנחנו מלווים ומייעצים לאורך החיים של

התאגיד; ובחלקם אנחנו גם מלווים בתהליך הייזום וההכנה מול משרד הפנים, בניית התוכנית העסקית, בניית התקציב בשלב השני כשהתאגיד כבר עומד. התוכנית העסקית הזאת שמוגשת פה כהצעה, כהמלצה, למעשה היא ערוכה על פי הדרישות של משרד הפנים לאישור תאגידים עירוניים, 5 שנים, כל מיני סעיפים כאלה ואחרים. בהמשך, לכשיקום התאגיד, יתכנס הדירקטוריון, יאשר תקציב ספציפי לתקופה ספציפית ולפיו יעבוד התאגיד.

במצגת שמיד אני אפרוס עבורכם, למעשה אני לא בא לחדש לכם בתחום הפעילות שום דבר. אנחנו לא עושים יש מאין, לא מטפלים מהותית אלא מטפלים פרוצדוראלית. נכון להיום, אני מניח שהיסטורית לא תמיד זה בא מאיזו חשיבת על מתוכנית master plan, דברים ופעילויות בתחום התרבות, הנוער והספורט, התחילו להיכנס למה שקוראים פה באריאל המרכז הבינתחומי, שלמעשה זו עמותה רגילה לחלוטין שאימצה לאט לאט את הפעילות. אני מניח שזה התחיל עם אימוץ הפעילות מהמתנ"סים, של הפעלת חוגים כאלה ואחרים, ואז הם קיבלו גם להפעיל את הלהקות העירוניות או תזמורת עירונית. לאט לאט אמרו – או קיי, בואו כבר תפיקו בעבור הרשות המקומית את האירועים כאלה ואחרים, ואיכשהו השתרשה איזו שהיא צורת עבודה, שכשהיא נבחנה לעומק יש בה איזו שהיא בעייתיות. לאחרונה גם הצטרף באריאל בתחום התרבות היכל התרבות המפואר, שגם הוא דורש איזו שהיא קונסטרוקציה שתישא אותו. זה הרקע.

זאת אומרת, אם אני במצגת שלפניכם אתחיל לדלג פה, אתם לא צריכים את הסקירה הגיאוגרפית ממני, גם לא סקירה דמוגרפית. אתם מכירים את אריאל מספיק שנים. מוסיקה ותרבות – אז בטח אתם גם מכירים כחברי מועצה במיוחד את הפעילות הענפה שיש פה בנושא התרבות עוד לפני הקמת ההיכל, חוגים וכו' וכו'.

חינוך ונוער – כמובן יש פה אמנם מספר תנועות נוער, אבל פעילות הנוער היזומה, שהיום בעיקר קוקי מבצע אותה, טרמינל, רכזים סקטוריאליים כאלה ואחרים.

פעילויות ספורט – למעשה כל פעילות הספורט היום מרוכזת דרך אותה עמותה שפועלת במשרדה במרכז הבינתחומי מה שנקרא. יש את הספורט, אני מחלק אותו לשניים, הספורט העממי ואגודות הספורט. הספורט העממי זה חוגים לילדים, קט-רגל, קט-סל. יש פה מספר ענפים ששולטים באריאל. מעבר, מלפני לא הרבה שנים, הוחלט גם שעל מנת לטפל בנושא אגודות הספורט, אותו מרכז בינתחומי, אותה עמותה תישא כפיים ותנהל גם

את אגודות הספורט. אגודות הספורט שהיום מתופעלות במסגרת הזאת זה הכדורגל, הכדורסל, הכדורעף, כדורעף בתי ספר, התעמלות אמנותית וקליעה למטרה. לפני זמן גם לא רב נכנס המרכז לפיתוח מנהיגות בכניסה, וגם הוא נכנס למעשה תחת ניהול של אותה עמותה.

התוכנית שלנו באה ואומרת – בואו נעשה סדר בדברים. אני כרגע לא בא וממציא, אין פעילויות חדשות, אין פה איזה קוסמות, אלא פשוט אנחנו הולכים לטפל בזה בצורה מסודרת. למעשה הכוונה היא, כמו שמקובל בהרבה רשויות, פעילות כזאת, מרגע שיש לה נפח מסוים, רשויות מקומיות, פעם עוד היה מקובל לראות אגפי נוער, אגפי תרבות, אבל פעילות מהסוג הזה פרובלמטית לרשות לטפל בה בעצמה, להתקשר עם הרבה מדריכים לכל מיני שעתיים בשבוע, שעתיים בחודש, לעבוד מול קהל, למכור כרטיסים. זו פעילות שלרשות, עם הסרבול של רשות מקומית, זו בעיה. רוב הרשויות מאמצות מודלים של תאגידיים עירוניים. מה זה תאגיד עירוני אתם מכירים, יש לכם פה חברה כלכלית. זו חברה שבעלי המניות שלה זה העירייה. הדירקטוריון שלה זה בדרך כלל שליש נבחר ציבור חברי מועצה, שליש פקידות בכירה ושליש נבחר ציבור לא מתוך חברי המועצה. היתרון בפעילות באמצעות חברה, הוא קודם כל שהרשות המקומית יכולה להתוות את המדיניות מחד, לבקר ולוודא את היישום שלה על פי כל הצרכים וכוונת הנהלת העיר. מצד שני, אפשר לעבוד בצורה יעילה יותר, כלכלית יותר, זה משק סגור.

אם טיפה נעבור ונראה את היתרונות, אז אפשר, בהרבה רשויות מגלים שברגע שהפעילות היא באמצעות חברות עירוניות, האפשרות לתת שירות יותר טוב לתושב, צמצום עלויות, שיפור הרמה והיכולת המקצועית. אתה מתקשר לא בהסכמים ארוכים, אתה יכול לעשות חוזים אישיים, להתקשר ישירות עם כל מיני אנשים לא תקוע לעיתים עם כוח אדם שאולי לא היית רוצה שיטפל בנישה מסוימת. ניצול רווח תפעולי לפיתוח עתידי. זה משק סגור. יכולת הרשות לפעול בתחום העסקי מול המגזר הפרטי מוגבל יותר. אם רוצים להפעיל קייטנות או חוגים, בסך הכול יש גם בחוץ פעילויות דומות של השוק הפרטי. אקלים פעילות יצירתי תחרותי. היקף פעילות בשטח. אני לא מחדש פה שום דבר שהמצאתי לבד. זה דברים שבדרך כלל וכיוון שכבר קמה פה חברה כלכלית אחת, הדברים בדרך כלל חוזרים על עצמם. גם בתחום שלנו, במיוחד בתחום שלנו, ממשק בקטנה, בחוגים, בהפעלות, יש יתרון גדול מאד באמצעות תאגיד ולא כרשות.

המצב הקיים היום הוא מצב כלאיים שלא יכול להחזיק מים לאורך זמן. זה לא הרשות עושה את זה, עושה את זה עמותה. העמותה הזאת מקבלת תמיכה עירונית. תמיכה עירונית, יצאו לאחרונה חוזרי מנכ"ל שמסבכים את האפשרות ואת היכולת של הרשות לתמוך בעמותות שלא על פי קריטריונים, תבחינים ורגולציה שמאד מקשה. הפיתרון הוא תאגיד עירוני. תאגיד עירוני ניתן לתקצב באופן ישיר בתקציב הרשות ולא להעביר את הכספים לפעילות דרך תמיכות.

מר אלי שבירו: אנחנו לא מעבירים תמיכות, דרך אגב, אבל לא משנה, תיכף אנחנו נתייחס לזה.

רו"ח אופיר אוני: או קיי. בסיס התוכנית העסקית שאנחנו הצגנו בפניכם בא לשקף את אופי הפעילות בהיבטים כספיים. התוכנית כפי שתמציתה גם הופצה לכם מקודם מייצגת את המסגרת המירבית בסצנריו שמרני ביותר. אפשר למעשה לחלק את הפעילות של החברה הזאת לכמה מגזרים ובכל מגזר לתת את הדגשים, הן לגבי התוכנית. המגזר הראשון הוא המגזר שנקרא לזה החוגים. החוגים האלה בנויים על כך שיש לנו תשתית שאנחנו רוצים להעניק, שזה תשתית מהמבנה הפיסי, מהצרכים הפיסיים, דרך הרכזים העירוניים שמטפלים בתחום. מתחת לרכזים למעשה ישנם המדריכים או המפעילים הספציפיים שבאים במגע עם התלמידים, ילדים, פעילים. למעשה אם אנחנו מסתכלים בגישה שלנו, אנחנו אומרים, מודל אשכול הענבים. זאת אומרת, יש את הענף, זה הירוק, אנחנו כרשות שצריכים להעניק את התשתית ואת האפשרות לביצוע הפעילויות, גם אם לא תמיד זה כלכלי. יש רשויות, יש גישות שאומרות – לא תרבות הוא דבר שהוא כלכלי ולא ספורט זה דבר שהוא כלכלי, זה מדיניות. עוד לא נתקלתי בהיכל תרבות שהוא מאד מאד רווחי ומחזיק את עצמו, או בקבוצת ספורט, גם אם זה בליגות העל, שהבעלים עשה שמה כסף ו-'אקזיט' גדול. בדרך כלל זה מוכתב מדיניות. אם דיברנו על פעילות של נוער, אחת הדרכים לתקוף עבריינות של נוער או חוסר מעש של נוער זה דרך יצירת מקומות להתפרקות, או בספורט או בתרבות או כל דבר. בדרך כלל זה דברים שדורשים השתתפות עירונית.

המודל שאנחנו מציגים כאן, שגם הולך למשרד הפנים, הוא מודל האשכול. את האשכול,

אנחנו שמנו את התג מחיר, כמה עולה להחזיק את התשתית. אין באותה תוכנית את ענבים, כי בענבים אנחנו דורשים – חוג לא יפתח אם הוא לא יחזיק לפחות את המדריך שמעביר את החוג. אם אנחנו עושים חוג מוסיקה ויש מדריך, אם המדריך לא יוחזק, לפחות המדריך, אני לא אממן את המדריך, לא יפתח חוג אם מספר המשתתפים בו לא יחזיק לפחות את המדריך. אנחנו כרגע לוקחים בסצנריו השמרני גרוע שאיכשהו אולי הענבים יחזיקו את המדריכים, אבל את הרכז העירוני אנחנו שלב ראשון מתקצבים. במידה ונופתע לטובה, ואת זה יודעים רק בדיעבד, לא כשמתחילים לארגן את שנת הפעילות, בשלב הראשון אני צריך להתארגן עם תשתית, להתארגן עם רכזים, שיתחילו לשווק ויתחילו לרוץ. במידה ותהיה הצלחה, ומיד אני גם אציג לכם כמה משתתפים צריך בסוגים שונים של חוגים בשביל לכסות גם את הרכז. אבל בשלב הראשון הרכז מופיע כמתקצב כעלות. במידה ובתום תקופה מסוימת תיבחן שוב ההצלחה של הרישומים, היה וייווצר עודף, אותו עודף יוכל לשמש לאחת מהשתיים, על פי החלטה של הדירקטוריון של אותו תאגיד שיקום והנהלת העיר, או שאותו עודף באם ייווצר (אני אומר, צרות של עשירים) יוכל לשמש להקטנת ההשתתפות או התקצוב העירוני; או, מה שקורה בדרך כלל, אותו עודף, הרי אנחנו רוצים שהחוגים יילכו וישביחו את עצמם, הציוד הוא ציוד מתכלה, אם זה לתזמורת, אם זה לחוגי מחול, אם זה טיפה בתשתיות, אם ייווצרו עודפים מהפעילות השוטפת אפשר לנצל אותם גם להתחדשות של ציוד, לצמיחה, טכנולוגית, חדשנות וכו' וכו'.

זה הנחות העבודה למודל שאני אציג לכם. אז כמו שאמרתי, בענף החוגים התקצוב הראשוני, שהוא הסמן אולי הקיצוני, זה העלות המירבית, בהנחה שהחוגים, הענבים עצמם, לא יספיקו לכסות לי גם את הרכזים. להיות מופתע לטובה תמיד אני מוכן, ואם היה והרישום הוא כזה שמעבר לכיסוי כל המדריכים יש לי גם יכולת לכסות חלק מההשתתפות העירונית או להתחדשות, אדרבא.

המגזר השני של הפעילות שיתעסק בו התאגיד הזה זה המגזר של הפקות אירועים. דפקטו ברשות המקומית באריאל אין גורם עירוני שממונה על הפקת אירועים. שמעתי את כולכם משבחים את קוקי ואת הטקסים המכובדים שהיו לאחרונה, נערכים לפעילויות של החופש הגדול, כל מיני פעילויות כאלה ואחרות ברשות המקומית. אלה פעילויות שכעיקרון אותו תאגיד שיקום, ככה גם מקובל בתאגידי אחרים, אותו תאגיד מבצע מעין שירותי הפקה

עבור הרשות. יושבת הרשות, מגדירה תקציב – אנחנו הולכים להשקיע בעדליידע 5,000 שקלים, זה התקציב שלנו. באים לגוף המבצע, שזה אותו תאגיד עירוני, התאגיד אומר מה הוא מסוגל לבצע בתקציב הזה, וזה על בסיס back to back. כרגע, מיד נראה, אנחנו רשמנו, וכך זה יופיע גם בתוכנית, גם בתוכנית שהופצה לכם, פעילויות שהסבירות היא רבה מאד שיהיו גם בשנה הבאה, עם אומדני עלויות מינימאליים כפי שסביר להניח שמתחתם לא נעשה אותם. זה לא אומר שרשימת האירועים שתיכף אני אציג היא רשימה סגורה. זה לא אומר שהתקציב שכרגע אני מציג זה התקציב הסופי. זה סצנריו סביר, אבל הכול כמובן לא מחויב המציאות, לא לטובה ולא לרעה. לקראת כל אירוע כזה תגדיר הרשות מה וכמה ומה היכולת, יכולת באה מג'והר, רצונות באים מהנהלת העיר, והגוף המבצע, אותו תאגיד עירוני, יצטרך לבצע את אותן הפקות.

המגזר הבא של הפעילות שעובר גם הוא מניהול של המרכז הבינתחומי לתאגיד, זה אגודות הספורט. אגודות ספורט זו נישה, כיוון שאין באגודות האלה שפה באריאל אנחנו מדברים עליהן את הילדים, כי זה בספורט העממי שמתופעל על ידי הבינתחומי, שדיברנו על זה למעלה בחוגים, אגודות כאגודות ספורט לא מייצרות כסף אלא רק עולות כסף. ככל שהן בליגה בכירה יותר, הן עולות יותר. כי אם בחוג מספיק לקחת מדריך אחד, לתת ל-22 ילדים שירוצו עם כדור זה נחשב סביר, ברגע שזה ליגות אז לפעמים צריך כבר מאמן כושר או מאמן מיוחד, יש הסעות, יש ביטוחים מיוחדים, מתקנים שצריך להחזיק. להחזיק מתקן כדורגל כזה, דשא, טיפוח.

מר יוסי חן : כל מה שאתה אומר מוקלט עכשיו?

רו"ח אופיר אוני : אני מניח שכן. למה?

מר יוסי חן : רציתי רק לדעת.

מר רון נחמן – יו"ר : הכול מוקלט.

רו"ח אופיר אוני : ולכן, אגודות הספורט גם הן לא מרכז רווח. זה לא איזה גוף

שיכול להיות כלכלי, אלא אם כן מתאמצים הרבה. איך הופכים גוף כזה לכלכלי? דברים שכרגע לא קיימים באגודות שפועלות כאן. בדרך כלל תראו בדו"חות כספיים של קבוצות ואגודות ספורט, אם יש לנו הכנסות מחסויות, מפרסום, מכירת כרטיסים, דבר שהוא לא פשוט, בטח לא בליגות נמוכות או במקום שאולי פחות מעניין גוף מסחרי גדול מבחינת קהל יעד וכו' וכו'. ברוב הקבוצות הקטנות שנתמכות על ידי רשויות, מנסה הרשות לעזור במציאת ספונסרים שיש להם אינטרסים כאלה ואחרים ברשות. נכון לרגע זה, מיד אני אסקור את העמותות האלה, שוב, בתקציב שאנחנו מגישים כרגע של התאגיד שיקום מצוינות העלויות כפי שהן למיטב ידיעתנו, הגורמים שמנהלים בפועל את האגודות, כמה עולה להחזיק את הקבוצות. כרגע לכאורה זו המסגרת התקציבית. ברגע שיקום התאגיד יגדירו למנהלים שמה יעדים, כל סכום שיצליחו להביא ממקור אחר כמובן יכול לשמש, שוב, או להפחתת התקציב העירוני או להשבחה, שיפור וכו' וכו', ציוד, מתקנים וכיוצא בזה.

מגזר נוסף שנסקור אותו שעובר לחברה הזאת, זה המרכז לפיתוח מנהיגות. הדבר הזה הוא עדיין חדש. אנחנו מניחים שכבר בשלב הזה המרכז הזה מחזיק את עצמו על התקורות הישירות שלו. עוד מוקדם לנו לדעת אם הדבר הזה יכול להיות מנוע צמיחה שיכניס הרבה יותר הכנסות מהעלויות שלו. לא הוגדר לו כיעד לייצר כספים. זאת אומרת, יש עוד הרבה מה להשקיע שמה, יש עוד הרבה מה לעשות שמה. לא הוגדרו גם השקעות גדולות. הכוונה היא שהמרכז הזה יעשה הרבה 'טרפיק', אבל לא בונים עליו כמקור שייתן הכנסות שנוכל להעביר אותן למקורות או לפרויקטים אחרים בתאגיד.

יש את מכלול המנהלה, שנגיע גם אליו. לפני שנדבר על המנהלה אנחנו גם מוספים, היום היכל התרבות למעשה עדיין לא מצא את האכסניה שלו. הוא כרגע, מנובמבר בערך, מנוהל על ידי הרשות המקומית עצמה. משהו שהוא לא ב'ביזנס' שלה, הוא לא מיועד להיות ככה. היתה התלבטות אם להקים שני תאגידים, אחד לכל הפעילות שמניתי קודם ותאגיד נפרד להיכל התרבות. אני יכול לומר לכם שיש מודלים גם כאלה ברשויות מסוימות, שהיכל התרבות הוא חברה עירונית בפני עצמה. מצד שני, משרד הפנים נותן רוח גבית, תומך ומעדיף לרכז את הכול בתאגיד אחד, שמטפל כבר בכל התרבות והנוער ברשות. גם רשויות גדולות אחרות שאנחנו היינו בהן ואנחנו גם מטפלים בחלקן, זה מאוגד תחת אותה קורת גג. היתרונות שיש בזה הן ריכוז כל פעילות התרבות למעשה תחת מדיניות אחת. גם ניתן

לחסוך בעלויות מחד, כי מספיק דירקטוריון אחד, מספיק יועץ משפטי אחד, מספיק רואה חשבון אחד, מבקר פנים אחד ועוד כל מיני תקורות שמעצם היותו תאגיד נפרד נוצרות אוטומאטית, מאפשר מעבר לכסף למקד ולשלב, דוגמא - אם רוצים לעשות במסגרת פעילות לנוער חוג דרמה, אפשר יחסית בקלות לנצל את המשאבים של אותו היכל תרבות בלי לפגוע ובשיתוף פעולה, כי זה עדיין תחת אותה הנהלה באותה מסגרת סטטוטורית.

אז אם עכשיו אני אמשיך בסקירה, למעשה אנחנו מדברים שתהיה מנהלה אחת. המנהלה הזאת תשלוט הן ברכוזים ובתשתיות של החוגים בשטח, שמתחתם יש אותם ענבים שאמורים להחזיק את עצמם. הן תשלוט בכל האירועים המיוחדים וההפקות במרחב העיר אריאל. הם ישלטו באגודות הספורט. שוב, אגודות הספורט הן ת"פ של אותו תאגיד. התאגיד יוכל לשבת בכל שנה ולהגדיר להם – השנה התקציב שלכם 10 מיליון או 100,000 שקל. המדיניות היא עירונית, הצרכים והיכולות עירוניים. כרגע בתוכנית שאנחנו הכינונו, הנתונים הם כמה עולה לפי מיטב ידיעתנו ומבירורים שעשינו היום בגדול. טוב/רע זו שאלה אחרת. וכמו שאמר ראש העיר – האויב של הטוב זה הטוב מאד. וכל נושא השאלה – מה ההישג הנדרש? מה המשאבים הנחוצים לשם השגת ההישג הזה? ומה היכולת של הרשות? וצריך לגזור. זה החיים. אין פה טוב ורע. יש פה לעשות את ה-הכי טוב באופן הכי יעיל, הכי חוקי, וזה עיקר התהליך שאנחנו פה ממליצים לעשות בהפיכה של הפעילות לתוך מסגרת של תאגיד עירוני. לא המצאתי שום דבר, הכול קיים. המסגרת העירונית תחת הנהלה אחת תאפשר שליטה, בקרה, תכנון וניווט המדיניות על ידי הרשות המקומית. מעבר לאותם שלושה שציינתי קודם – אירועים, רכוזים ואגודות ספורט – ללא תקצוב זה אותם חוגים שמתחת הרכוזים, שיידרשו להיות כלכליים, כל מדריך יצטרך להביא לפחות את מספר התלמידים שיחזיק את השכר שלו, ואם נצליח שזה גם יתן איזה עודף – הרווחנו. מרכז פיתוח מנהיגות, גם הוא שמנוהל, כמו שאמרתי, תחת אותה הנהלה של התאגיד. גם הוא אמור להיות כמשק סגור, יהיה לו חשבון בנק נפרד והוא יידרש להחזיק את עצמו. אחת לתקופה ייבחן. במידה וייווצר עודף תפעולי, תשקול הנהלת החברה, יחד עם הנהלת הרשות המקומית, איך למקסם ולנצל את אותם משאבים אם ייווצרו.

מתחת יש לנו את היכל התרבות. כרגע אנחנו מתייחסים, בתוכנית שלנו, שהיכל התרבות יהיה תחת אותו תאגיד עירוני. נכון שגוף כזה מקצועי כמו היכל התרבות צריך מנהל שמתמחה בניהול היכלי תרבות, לא דבר פשוט. זה צריך להיות איש מקצוע, לא סתם

מתחום הניהול.

מר רון נחמן – יו"ר: אופיר, אתה לא מדבר אל הקהל, אתה מדבר אל המועצה.

הקהל יכול לרשום את השאלות אחר כך באינטרנט.

שאלה כאן, אני רוצה להבין כאן מה שאתה אומר. האם אתה אומר פה, וזה חברי המועצה

צריכים להבין, אתה אומר שתהיה הנהלה אחת לשני ארגונים?

רו"ח אופיר אוני: אני אומר שתהיה הנהלה אחת.

מר רון נחמן – יו"ר: הנהלה אחת שיושבת, יש שני ארגונים למעשה – אחד היכל

תרבות ואחד המרכז הבינתחומי, אבל תחת גג אחד אתה מדבר, נכון?

רו"ח אופיר אוני: חיובי.

מר רון נחמן – יו"ר: אז פשוט הדברים צריכים להיות מובנים.

רו"ח אופיר אוני: אני אחדד. המודל שלנו מדבר על הנהלה אחת, איפה נגמרת

ההנהלה ומה מתחתיה, שמרכזת לנו 3 פרויקטים ששלושתם במשק סגור: אחד – הפארק

לפיתוח מנהיגות, יהיה לו חשבון נפרד. עדיין הוא כפוף לאותה הנהלה, אותה מדיניות,

אותה דירקטיבה, אותה ביקורת. שתיים – היכל התרבות העירוני, עדיין יהיה לו את

המנהל ה'סופר' מקצועי שלו, מנהל שמתמחה בניהול היכלי תרבות.

עו"ד אריאל עזריה: תן לי להבין – מנהל אחד כללי ו-3 סמנכ"לים, שכל אחד יהיה

לו תחום, זו הכוונה?

גב' חנה גולן: זו הנחיה של משרד הפנים?

רו"ח אופיר אוני: שזה יהיה תחת אותה חברה, כן. ציינתי שמשרד הפנים זה

הרוח הגבית.

לשאלתך – כמעט כן. למה אני אומר כמעט? מנכ"ל כמנכ"ל החברה יהיה רק אחד. החוק מחייב. אם צריך מכרז יהיה מכרז וכו' וכו'. מתחתיו יהיה מנהל מקצועי להיכל תרבות. אני לא רוצה להיכנס כרגע להגדרות, סמנכ"ל, מנהל אגף, יהיה אחד אחראי להיכל התרבות, מישהו שזה תחום התמחותו. יהיה אחד אחראי, תקרא לזה רכז, שוב, הכול יהיה לפי הגדלים והנפת. אם מרכז לפיתוח מנהיגות יצבור כאלה נפחים ויהיה כזה 'טרפיק' וכאלה היקפים, הוא מתחיל בקטן עם רכז אחראי רק עליו, שכפוף לאותו מנכ"ל. ככל שזה יתפתח ויגדל נחשוב מה הדרישות. אבל לא יהיו 3 מנכ"לים.

עו"ד אריאל עזריה : וכל פרויקט כזה, נקרא לזה פרויקט כרגע רק לצורך העניין, הוא בפני עצמו משק סגור.

רו"ח אופיר אוני : חשבון בנק נפרד, תקציב נפרד. שוב, מי שישב בדירקטוריון של כלל החברה יקבל פירוט של הכול, יצביע על התקציבים של כולם.

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא, עזוב, אני הבנתי.

מר רון נחמן – יו"ר : ומי שיושב בהנהלה של החברה, זו שאלה שעלתה פה גם אז, הרי היום המרכז הבינתחומי, המתנ"ס ז"ל, זו היתה עמותה. עכשיו פה, כמו שהחברה הכלכלית יש בה שני שלישי, שלישי, אתה יודע, תהיה גם נציגות לחברי מועצת העיר,

עו"ד אריאל עזריה : הנציגות כבר נבחרה. זה ברור.

מר רון נחמן – יו"ר : בסדר. אבל אני אומר, זה מקבל התוקף הפורמאלי, כל הדברים האלה. ואז הכול נמצא סגור והדברים האלה יהיו תחת שליטה גם של הרשות המקומית בעצם, עם חברה עירונית שהיא שולטת בזה ב-100%, ויש גם מקום לאנשי ציבור, גם לעובדי העירייה/הרשות המקומית וגם לנבחרי הציבור שיכולים לבוא לידי ביטוי.

מר פבל פולב: זה יגדל כוח האדם, כשיבנו את כל המערך הזה?

רו"ח אופיר אוני: הכוונה היא בלי להגדיל כוח-אדם אלא לחסוך. היום יש לנו

כבר היכל תרבות שעובד. יש בו איזה שהוא צוות מסוים.

מר פבל פולב: כן, יש מנהל.

רו"ח אופיר אוני: יש מנהל.

מר רון נחמן – יו"ר: אבל לא רק מנהל, יש גם צוות.

רו"ח אופיר אוני: יש מנהל ויש צוות. יש כרטיסנים, יש מזכירות, יש מישהו

שעושה את כל ה – מיידע את התושבים שיש אירוע, שיבואו לקחת כרטיסים מראש וכו' וכו'. עוסק בשיווק, עוסק בקשרים וכו' וכו'.

מר פבל פולב: הבנתי.

רו"ח אופיר אוני: קיים צוות כלשהו. לשאר הפעילויות גם קיים צוות כלשהו.

קודם כל, המעבר לחברה עירונית, לתאגיד עירוני, לא מוסיף שום תקן כוח אדם על מה שיש היום ואנחנו לא מתכוונים להוסיף, ההיפך, במסגרת המעבר אנחנו מנצלים אותו, לדוגמא בהנהלה, מחדש מפזרים את התפקידים, את הסמכויות ומתאימים כל דבר הן לעלות נורמטיבית של תאגיד, אני לא מסתכל כל דבר כמה היום משלמים או כמה זה, אני בא עם המלצות שלי. אם אני צריך מזכירה ומזכירה נורמטיבית לצרכים האלה עולה סדר גודל עלות מעביד נגיד 8,000 שקלים, שזה ברוטו של 5,500,

מר פבל פולב: בסדר.

רו"ח אופיר אוני : ככה נבנה התקציב. לא תהיה תוספת כוח אדם בגלל השינוי. אם נחשוב שפוזיציה מסוימת, לא היה לנו רכז כזה, אני יכול להגיד לך כמי שבנה את התוכנית, רק הפחתנו אנשים. זה בשלב הראשון של מעבר מפעילות המרכז הבינתחומי לחברה העירונית. ההכנסה לתוך אותה חברה, גם של פעילות היכל התרבות, היא באה על פי המלצת משרד הפנים. אבל גם פה, אם לא נעשה את הצעד הזה, המשמעות היא כן לעשות, לא אגיד כפילות, אבל כל חברה יש דברים שסטטוטורית היא צריכה מעצם שהיא חברה. אם יש מנהל, אם הוא פתאום מוגדר כמנכ"ל תאגיד עירוני, גם השכר שלו, יש הנחיות משרד הפנים, והוא יכול לבוא בדרישות כאלה, עד 60% שכר מנכ"ל או כל מיני הגדרות שיש. ברגע שאני אומר, מנכ"ל יש רק אחד, דירקטוריון יש רק אחד, רואה חשבון יש רק אחד, מבקר יש רק אחד,

מר פבל פולב : המנכ"ל זה תוספת של תפקיד, לא?

רו"ח אופיר אוני : לתאגיד יש מנכ"ל אחד. אין פה תוספת. או קיי? יהיה אחד. מי שינהל את היכל התרבות לא יקרא מנכ"ל ובהתאם לא חייבים לתת לו 60 או 70 או 80% שכר מנכ"ל, כי הוא לא מנכ"ל חברה עירונית, הוא מנהל תחום בתוך אותו תאגיד שנקרא היכל תרבות. זו הכוונה. ההנהלה הזאת שרואים פה בשקף, זאת הנהלה שנותנת למעשה את השירותים לכל התאגיד, לכל המגזרים וכו' וכו'. יש מנכ"ל או מנכ"לית אחד. סמנכ"ל כספים בחצי משרה, אני אסביר – הגוף הזה כבר נהיה גוף גדול, מגלגל כמה מיליונים טובים. המחזור לא קטן של הגוף הזה. הרבה שליטה, הרבה פריטים קטנים. אנחנו גם עוברים לניהול, ברגע שזה תאגיד עירוני ולא איזו עמותה, אנחנו חייבים על פי החוק לפעול בצורה מאד מבוקרת, מסודרת, עם תקציב, תקציב שיהיה עליו בקרה תקציבית, אישורי הזמנות. טיפה יותר, אני לא אגיד את המילה בירוקראטי, אבל הולכים לעבוד הרבה יותר מסודר. ולכן צריך מישהו, כיוון שיש רק מנכ"ל אחד, שיבצע את כל הבקרה התקציבית, יבדוק תזרים מזומנים, יבדוק נכונות של התקשרויות, איפה שנדרש מספר הצעות מחיר – מספר הצעות מחיר, איפה שנדרש מכרז – יהיה מכרז, כי אנחנו עוברים לעבוד, תאגיד עירוני יש לו רגולציה, לא כמו עירייה, עדיין רגולציה די מחמירה וצריכים מישהו שיתעסק בזה. אז אנחנו מעריכים שבגודל של היום, איש עם איכות טובה, אני לא

יודע אם זה סטודנט שנביא מהמרכז האקדמי כאן או שנאתר איזה מישהו שיכול לקחת את האחריות, יש לו את הרקע, את ההכשרה, שיודע לבדוק תקציבים, לבנות תקציב, לבקר תקציב, לבקר התקשרויות, לבקר תזרים מזומנים וכו' וכו'.

מר יחיאל טוהמי: יש הרבה כאלה.

רו"ח אופיר אוני: מספיק אחד לתאגיד הזה. נקים עוד תאגיד.

מנהל חשבונות שהוא גם חשב שכר אחד מספיק לתאגיד הזה. שתי מזכירות שנותנות שירותים לכל המכלול, מרכזי הסניפים. אין לאף אחד, חוץ מהיכל התרבות שיש עוד מי שעושה טלפונים יותר נקודתי, אבל אין עוד אנשים פקידותיים במערכת. יש רכזים, יש רכזי נוער, יש חוגים, יש אגודות, זה הצוות, זה המנהלה. יש מנקה אחת. וכעסו עלי על ההגדרה מנהל החזקה, הכוונה לאב בית. אין פה עוד מנהל. יש איזה אב בית גם, כי המבנה שהעמידה הרשות לטובת הפעילות הזאת ומשרדי ההנהלה, אתם מכירים, במרכז הבינתחומי.

מר יחיאל טוהמי: אופיר, אתה אמרת 3 גופים בתוך המנהלת, אז כל גוף יגיש את הדו"חות שלו? מרכז אתגרים, סתם דוגמא לעצם העניין, איך הם יהיו, ביחד? בקומה אחת? שתי קומות?

רו"ח אופיר אוני: אני מניח שגם היום בעירייה באה מחלקת החינוך ומגישה משאבים לגיוהר. לקראת שנת התקציב הבאה הם אומרים – אנחנו צריכים תקציב כזה וכזה. רק את התקציב שלהם הם מגישים. מי שממונה על כל המערכת הכספית ברשות בודק את נאותות התקציב, בודק את היכולות, ומצרף את זה לתוך התקציב הכללי של הרשות. אותו דבר כאן.

מר יחיאל טוהמי: לא ענית לי על השאלה. השאלה שלי היא כזאת: מרכז אתגרים רווחי, המרכז הבינתחומי שיהפוך להיות זה מפסיד והיכל התרבות מפסיד. בסוף עושים דו"ח אחד לכולם או בנפרד 3 דו"חות? זו השאלה שלי.

רו"ח אופיר אוני : הדו"ח הכספי יהיה דו"ח כספי אחד. בדו"ח הכספי אתה תדע איזה מרכז שלך הרוויח, איזה מרכז שלך הפסיד. כי אתה נבחר הציבור ואתה צריך להחליט, אתה צריך להחליט מחר. תרבות לא מעניין אותי, נוער נגיד זה דבר לא כלכלי, לא מייצר לי שום הכנסות, אני עושה את המינימום שהחוק מחייב אותי, שקל לא יותר. אני מחר, פארק אתגרים רק עולה לי כסף, לא חייב.

מר יחיאל טוהמי : קיבלתי תשובה. בסדר גמור. תודה.

רו"ח אופיר אוני : זה היתרון שזה בתאגיד אחד. שזה דו"ח כספי אחד, שזה רואה חשבון, מספיק אחד שיבקר את כל התקציבים וכו' וכו'.

מר אבי סמו : השכר שהראית מקודם זה שכר שמרכז בעצם את כל הגופים?

רו"ח אופיר אוני : ההנהלה שהראית מקודם?

מר אבי סמו : ההנהלה היא לכל הגופים או שזה פר גוף?

רו"ח אופיר אוני : זו ההנהלה הראשית שנותנת שרות לכולם. כמובן, יש את הרכזים לכל תחום. יש את המנהל של היכל התרבות. זו ההנהלה הראשית.

מר אבי סמו : או קיי.

גב' שירה זקל : שאיפה השכר שלהם מופיע?

רו"ח אופיר אוני : במגזרים עצמם.

גב' שירה זקל : זה לא נמצא פה.

רו"ח אופיר אונזי: בדף שקיבלתם קודם, אני אתן לך דוגמא, זה כן נמצא, פה זה הריכוז של הכול.

עו"ד אריאל עזריה: שירה, על כל פנים, השכר בסוף, לטעמי, צריך להיות זהה לזה שעכשיו מקבל אותו מי שממלא את הפונקציה. כרגע יש מישהו שממלא את הפונקציה של מנהל היכל תרבות ולא נפחית לו ולא נעלה לו, את מבינה?

גב' שירה זקל: אני לא יודעת. אתה יודע?

עו"ד אריאל עזריה: אני לא יודע, אבל אני חושב שזה צריך להיות כך.

גב' שירה זקל: אני לא חושבת שככה צריך להחליט. אני חושבת שזו לא דרך מספיק טובה להחליט.

עו"ד אריאל עזריה: את חושבת שצריך לפתוח שכר של עובדים שקיימים?

גב' שירה זקל: אני חושבת שצריך לראות את המכלול.

רו"ח אופיר אונזי: בואו נעשה את זה מסודר ואם תרצו,

מר אלי שבירו: תנו לו לדבר.

מר פבל פולב: הוא עוד לא סיים.

רו"ח אופיר אונזי: ברשותכם, יש לנו אפשרות לרדת לכל רזולוציית מיקרו שתמצו, במגבלות הזמן שלכם.

מר רון נחמן – יו"ר: הם עד הבוקר יושבים פה, אין בעיה.

רו"ח אופיר אוני: היכל התרבות בגדול, אם תסתכלו, אלה ההוצאות שלו. שכר המנהלה, שמה נמצא השכר של מנהל. אני ישבתי יחד עם מנהל היכל התרבות המכהן כרגע והמשכורות של הצבע הן 50,000 ₪ בחודש, עלות מעביד. הצוות כולל את המנהל, שזה עלות מעביד של 18,000 בערך ויש לנו שמה קופאים, יש סדרנים. אל תשכחו שהיכל פתוח מהבוקר עד שעות מאוחרות. נגמרת הופעה, צריכים לפרק, צריכים זה, מישהו נשאר לסגור. שבת, מכניסת שבת עד מוצאי שבת. במוצאי שבת עובדים, זה שעות נוספות, צריך אנשים. 50,000 שקלים, כפי שאני ראיתי את הפירוק שלהם, נראה סביר בעיני. בדקתי גם עם היכלי תרבות אחרים. עלות שכר של 50,000 ₪ לחודש לפרויקט כזה, שפתוח כמעט חגים, שבתות וכו' וכו', סביר. הכנסות – יש לנו מספר סוגי הכנסות בפעילות של ההיכל. כמובן אנחנו מוכרים כרטיסים ומנויים. צריך לזכור, יש נעלם כמובן מה התפוסה, כמה אנשים יבואו וכו' וכו'. המודל נבנה,

מר פבל פולב: על מה שהיה?

רו"ח אופיר אוני: כמובן, גם על מה שהיה, אבל קשה עדיין, הוא לא הגיע לאיזה שהוא mainstream של הפעילות שלו ההיכל. קשה להגיד מה יהיה, איך תתאפיין השנה הבאה או השלישית לפעילות שלו. לכן, הנחת עבודה בתוכנית העסקית של ההיכל מדברת על 80% תפוסה, כממוצע. תבינו, שוב, אנחנו כרגע מכינים תוכנית עסקית שהתכלית שלה להבין בערך איך כזה ייצור אמור להתנהל ואמור להתאים לדרישות של משרד הפנים בשביל לאשר קבלה של תאגיד כזה. הפעילות פה, חלקה היא חדשה, חלקה אנחנו עוד לא יודעים, חלקה בצמיחה. אחת לרבעון, יש תקציב שמאושר בתחילת שנת פעילות ספציפי לכל דבר, אחת לרבעון הוא נבחן. במידה והיינו אופטימיים או פסימיים – מתקנים בהתאם. בסך הכול אין פה מוצר שהוא חובה לתת לתושב, אלא זה משהו שהוא בא ממדיניות, וכל עוד הרשות תוכל היא תיתן הכי טוב שהיא יכולה. אם ההפתעה תהיה שהאולם ריק ואם אחרי ספטמבר ומה שיקרה פה תהיה מלחמה, יהיה בלגאן, יכול להיות

גם שהתפוסה תהיה פחות מ-80%. אף אחד לא יודע בשלב הזה. לכן תוכנית עסקית, לוקחים משהו שמרני. 80% תפוסה ממוצעת, גם אם מנהלים אחרים וגם אריאל שכאן והוא אולי מבין כולנו מכיר הכי טוב את היכל התרבות באריאל, זה נראה בעיניו הדבר הסביר לבניה של תוכנית עסקית. ולכן אלה האומדנים. מעבר למכירת כרטיסים, אנחנו גם משכירים אולם וציוד. היום משכירים פה את האולם בסדר גודל של כ-6,000 שקל לאירוע. שוב, תלוי איזה ציוד מבקשים ומה רוצים. הנחות העבודה, אולם קטן, אולם גדול, כאלה ואחרים, יש את הלובי, יש 3 מכלולים שמשכירים אותם לפעילויות כאלה ואחרות, תלוי בהיקפים ובדרישות, מתאימים את הציוד למשכיר בהתאם. שוב, הנחת העבודה שיהיה בין 10 ל-15 בחודש אירועים כאלה של השכרת אולמות או לובי וכו', שזה אמור להביא הכנסה של כ-680,000 ש"ח. אין לנו חוזים חתומים, צריכים להבין, יש פה איזה נעלם.

סל תרבות – בכל זאת יש איזו השתתפות שמקבלים ממשרדי ממשלה בגין פעילויות תרבות, הצגות לבתי ספר, כל מיני כאלה דברים שעושים ברשות. עמלות שירותי קופה – יש גופים ששוכרים ממני את האולם, מביאים הפקת מקור שלהם ורוצים שירותי קופאות. דבר מקובל שעל שירותי קופאות גובים כ-10% מהפדיון וזו הנחה של הכנסה נוספת.

מה שמביא לכך שהיכל הזה, תחת הנחה שכך הוא יתנהל, ו-80% תפוסה יהיה פלוס מינוס סביב התוצאה האמיתית, הוא דורש תקצוב של כמיליון וחצי שקל בשנה.

מר אבי סמו: זה במינימום. הכנסות מהשכרה זה,

מר רון נחמן – יו"ר: אם אתם זוכרים כשאישרנו את התקציב בדצמבר ואני הערכתי שזה מיליון וחצי שקל בשנה הפעלת היכל התרבות, לפני שפתחנו אותו בכלל, זה בדיוק העניין. זה יוצא, מכל הקלקולציות שהוא עשה על בסיס ההפעלה מה-8 לנובמבר, שאפילו לא שנה, על בסיס זה כדי לראות אומדנים איך היכל התרבות היום עובד. ועוד לא גמרנו את השנה אפילו, עכשיו זה רק מאי. אבל על פי עונה שהסתיימה של המנויים אפשר לעשות את זה. ככל שיהיה יותר השכרה של האולם, ככל שיהיו יותר מנויים, אז כמובן שההכנסות תגדלנה והסכומים האלה יקטנו, משום שכך וכך אתה צריך להחזיק מהנדס

שיחזיק את מערכות החשמל, אתה צריך להחזיק שרתים, אתה צריך להחזיק את כולם, לכן יש הוצאות, המנהל, המשווקים, כולם זה הוצאות קבועות. אין היכל תרבות בארץ שמרוויח כסף, אין. במקרה הטוב אולי הוא לא מפסיד.

רו"ח אופיר אוני: בגדול, הופץ לכם טרם הישיבה מעין תקציר מנהלים לגבי הכוונה, בתוספת של הריכוז המסכם של התוכנית העסקית. אני אומר שוב, התוכנית באה לשקף חסם פסימי, בהנחה שלא יהיו הרבה הכנסות עצמיות שיופקו מהמרכז לפיתוח מנהיגות מעבר להשקעות שיידרשו לפיתוח שלו; שבחוגים, שזה הכנסה מניבה למעשה היחידה שיש לנו, מניסיוננו השנה במרכז הבינתחומי ההכנסות מהחוגים בשנת הפעילות שהסתיימה הספיקו מעבר לשכר המדריכים, אבל בטח לא לכסות את שכר המנהלה וכו' וכו'. עדיין יהיה צורך בתקציב. סך הפעילות כפי שמוצגת בתוכנית, בהנחה שאכן אלה ההפקות שיבוצעו, יום העצמאות וכו' וכו', בהנחה שנמשיך לתמוך באגודות הספורט כפי שנדרש, מדבר על תמיכה עירונית של 5.5 מיליון ₪.

מר רון נחמן – יו"ר: תקשיבו טוב.

רו"ח אופיר אוני: אני מבקש להדגיש נקודה אחת – התוכנית העסקית הזאת שהולכת להיות מוגשת למשרד הפנים גם, במידה ותאשרו אותה, לא יוצרת התחייבות כרגע לרשות. זו לא תוכנית עבודה, או קיי? לכשיקום התאגיד, יתכנס הדירקטוריון, ייבנה תקציב יותר ספציפי. יכול להיות שהתאגיד יקום בספטמבר, ביולי או יוחלט שרק מינואר או רק מינואר הבא, מוקדם לנו לדעת. זו המסגרת העקרונית.

מר פבל פולב: מה שאתה אומר, הדירקטוריון יכול לשנות את הכול, לנקות דף חדש, מכניסים הכול מחדש.

רו"ח אופיר אוני: ודאי. אני אומר, זו מסגרת עקרונית, אין התחייבות. ועוד לקחתי פה סמן שמרני רע. סביר להניח ש-אלא אם כן יקרה איזה אסון,

מר פבל פולב :

שלא יכנס לכל הפרטים יותר מדי.

רו"ח אופיר אוני :

לא. המטרה של התוכנית שתבינו קודם כל מה הקונספציה, מה הרעיון. המספרים נותנים סממן טוב. אף אחד לא יודע אם זה יהיה %80. לא הבאנו פה חברה של סקרים, כמה תושבים יבואו להיכל וכמה לא וכמה יהיה ואיזה הצגות וכו'.

מר פבל פולב :

אנחנו הרבה לא יודעים.

רו"ח אופיר אוני :

אלה הנחות עבודה שהן טובות בשביל להסביר מה המסגרת העקרונית שאנחנו מייצרים כאן ומה גבולות הגזרה של כזאת מסגרת יכולים להגיע. הם לא יוצרים כרגע מחויבות בספרי העירייה. ג'והר לא מחויב להוציא מחר צ'ק. לקראת שתקום החברה ויתכנס הדירקטוריון הראשון ויצטרך להחליט אחרי כל המינויים שיצטרך להחליט על המסגרת התקציבית שלו, ייבחן תקציב ספציפי. אני מניח שהוא יישען על העקרונות שיש כאן, רק יותאם לאותה תקופה לתחזיות ולציפיות באותו מועד. אותו תקציב, כמובן, אי אפשר לחייב את הרשות, הרשות צריכה להסכים לאותו תקציב שיצטרך לעבור מהרשות לתאגיד. זה המודל העקרוני. אם יש שאלות – אשמח.

מר אלי שבירו :

אני מבקש להגיד כמה דברים. הנוהל של משרד הפנים בעצם מחייב שאנחנו נקבל את אותה תוכנית עסקית מראש, כדי שנוכל ללמוד ונוכל להתייחס. התוכנית העסקית בעצם גם צריכה, עד כמה שאני זוכר ומה שהקראתי פה בישיבה בפעם הקודמת, לתת גם השוואה בין חלופות שונות. זה יכול להיות החלופה הקיימת, זה יכול להיות חברת המתנ"סים, זה יכול להיות כל מיני דברים. כולל דו"ח רווח והפסד. אני חושב שהתקציר, אני לא יודע איך לקרוא לתקציר הזה שאנחנו קיבלנו אותו ביום חמישי, הוא לא משקף כלום, הוא לא נותן שום אפשרות לקרוא, לראות, ללמוד, כדי שנוכל להתייחס באמת.

רק מרפרוף של הדבר הזה, כי לא יכולנו הרי לשבת ולהתכונן לזה, בכלל למשל לנוער אין תקציב. לא מופיע תקציב לנוער. הדבר הזה הוא תרבות, נוער וספורט. לא מופיע לנוער

תקציב. יש לספורט, יש לזה.

גב' חנה גולן: זה לא תקציב מה שהוא מראה, הוא מראה הוצאות. הנוער,

היות ורכז הנוער מקבל את השכר מהעירייה כידוע לך,

מר אלי שבירו: אם כן, אני לא מצליח,

רו"ח אופיר אוני: יש לנוער 30,000 שקל לחודש, 364,000 שקל בשנה.

מר אלי שבירו: אני מרפרף בזה, עובר, ואני מסתכל ואני רואה – תקצוב

אגודות ספורט. תקצוב, לא הוצאות של אגודות ספורט. ואני רואה את הנושא של תקצוב,

מה שנקרא פעילות של היכל התרבות. אני לא רואה למשל שום דבר שקשור לנוער. יכול

להיות שבדף השני. אני אומר, אנחנו צריכים לקבל את הכול בצורה מסודרת, לפני כן,

גב' חנה גולן: מועדוני ספורט זה לא נוער?

מר אלי שבירו: כל הנוער זה רק הספורט? אני חושב שלא.

מר רון נחמן – יו"ר: אתה יכול להציג את כל השקפים האלה, אופיר?

מר אלי שבירו: אני אומר שאנחנו צריכים לקבל את זה לפי הנוהל.

מר רון נחמן – יו"ר: יש לך את הכול. יש לך פה את הכול.

מר אלי שבירו: לא, אין לנו את הכול.

מר רון נחמן – יו"ר: תסלח לי, תסלח לי.

מר אלי שבירו :

בסדר, אני סולח לך, אין לי בעיה.

מר רון נחמן – יו"ר :

אתה עכשיו מקיים דיון, אז אם חסר לך נתון תקבל את

הדברים האלה.

מר אלי שבירו :

רון, כדי לעשות דיון רציני היינו צריכים לקבל את זה לפני כן.

מר רון נחמן – יו"ר :

לפני חצי שנה היית צריך לקבל.

מר אלי שבירו :

יכול להיות שגם לפני חצי שנה.

מר רון נחמן – יו"ר :

לפני שנה היית צריך לקבל.

מר אלי שבירו :

גם זה נכון.

מר רון נחמן – יו"ר :

אז מה אתה רוצה כרגע? יש לך את זה, קיבלת. חסר לך דף

אחד, הנה, הוא יתן לך את זה.

מר אלי שבירו :

זה לא הדף הזה, רון.

גב' שירה זקל :

אני יכולה?

מר רון נחמן – יו"ר :

חכי רגע, שיסיים שבירו, אחר כך את.

מר אלי שבירו :

אני אמרתי את מה שיש לי להגיד. את יכולה להמשיך.

גב' שירה זקל :

קודם כל, באמת חיכינו. הרי אישרנו ברמה העקרונית כי אנחנו

בעד המהלך ומזה צריך להתחיל. אבל אני חושבת, ובלי לפגוע, זה לדעתי סוג של אפילו

זלזול באינטליגנציה להגיש לנו כזו תמצית מנהלים. אני יכולה להגיד שאני כתבתי לאורך גם הלימודים וגם העבודה תוכניות עסקיות, חסרים פה כל כך הרבה דברים, שמבחינתי זה לסמן V. ולהגיד לנו אמירה כמו – זה לא מחייב אתכם, תבואו, אחרי זה הדירקטוריון יקבל החלטות – זה לבוא ולהגיד לנו, הנה, קחו, רק תאשרו לנו, ואחרי זה כבר נראה איך זה מתנהל. אני לא יודעת, אני אומרת ברצינות, לבוא בתחילת הישיבה לתת לי את זה שבזמן שהוא מדבר אני צריכה להצליח לראות מה נמצא ומה חסר, זה לא רציני, זה לא לעניין. ואני אגיד מעבר לזה, חסרים פה המון המון דברים. חסר פה ניתוח שוק, חסר פה אסטרטגיה שיווקית, חסר ניתוח מתחרים. יש לנו קאונטרי. חסר פה את הפילוח הדמוגרפי של האוכלוסייה לפי קהלים. להגיש לנו, להגיד לי שקיבלנו ביום חמישי את זה, גידול של 2% כל פעם, על סמך מה? כל הנתונים פה אלה נתונים שאם אני באמת הייתי רוצה ברצינות להתייחס לכל התוכנית אז אי אפשר. אי אפשר וזה גם לא רציני שאני עכשיו אתחיל לשאול אותך שאלות מכאן, כי אני חושבת שזה גם לא רציני עבורכם שאני אשאל אותך עכשיו – רגע, איפה דו"ח רווח והפסד כולל של התאגיד? אין פה. אני לא מצליחה להבין מתוך המסמך הזה איפה הדו"ח רווח והפסד. יש של היכל התרבות מפורט יפה. אגודות הספורט – על סמך מה כל התקציבים האלה, על הקיים? מי אמר שהקיים, זאת אומרת, על סמך מה הזה? על סמך היקפים של ילדים? כל התוכנית פה היא כביכול משהו ש -

מר יחיאל טוהמי : הוא אומר לך תוכנית קיימת.

גב' שירה זקל : תגיד לי אתה אם זה נראה לך רציני לקבל את זה בתחילת הישיבה ולהתייחס לזה.

מר רון נחמן – יו"ר : אופיר, תסלח לי, אתה צריך להסביר להם על מה זה בנוי בכלל, כי יש להם חוסר הבנה בסיסי בעניין ואתה לא הסברת להם.

גב' שירה זקל : רון, אין לנו חוסר הבנה בסיסית, אני חושבת,

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא דיברתי אלייך, דיברתי אליו.

גב' שירה דקל: או קיי. אני חושבת שאם היינו מקבלים,

מר רון נחמן – יו"ר: דיברתי אליו, לא אלייך. אתה צריך להציג,

גב' שירה דקל: אם היינו מקבלים את התוכנית לפני,

מר רון נחמן – יו"ר: תסלחי לי, דו"ח רווח והפסד, כשתעברי את השנה הזאת

תקבלי דו"ח רווח והפסד. את מקבלת פה תחזיות.

מר יחיאל טוהמי: נכון, זה נכון, בדיוק.

מר רון נחמן – יו"ר: זה א-ב קודם כל.

גב' שירה דקל: אין פה תחזית. אין פה תחזית.

מר רון נחמן – יו"ר: אני רוצה להגיד לך משהו, קצת צניעות לא תזיק. את מנהלת

בכירה, נכון?

גב' שירה דקל: נכון.

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא ראיתי את הדו"חות שלך כשהיית מנהלת פה אצלנו,

ככה, לפי שאת אומרת. אני אומר את זה. למדת בכפר-סבא, אני מבין את זה, אבל אולי

קודם כל,

גב' שירה דקל: אני לא ארד למקום האישי. אבל אני יכולה להגיד לך שאין לי

בעיה להעביר לך דוגמא לתוכנית עסקית ואתה תבין למה זה זלזול בנו.

מר רון נחמן – יו"ר : אני הבנתי מה שאת אומרת. אני רק אומר עוד הפעם, אני מקבל כל הערה. הפוסל במומו פוסל. אני רק אומר שלפני 3 שנים לא זכיתי לקבל דו"ח ממך לפי מה שאת דורשת.

גב' שירה זקל : אם היית מבקש, כנראה שלא,

מר רון נחמן – יו"ר : אני אומר שלא זכיתי לקבל.

גב' שירה זקל : אבל אני לא ארד למקום הזה. זו לא הנקודה.

מר רון נחמן – יו"ר : אני אומר שלא זכיתי לקבל. ב' - אני לא הכנתי את הדו"ח, אף אחד מעובדי העירייה לא הכין את הדו"ח. הכין את זה אדם מקצועי לחלוטין. בדרך ההצגה של הדברים, את יכולה להגיד – אני לא קיבלתי כך, זה זלזול.

גב' שירה זקל : זה מה שאמרתי, רון. זה מה שאמרתי.

מר רון נחמן – יו"ר : לא. אז אני אומר, קצת כבוד ודרך ארץ. אולי הוא, מתוך הבנה שאתם מבינים את הדברים, הוא יסביר את הדברים האלה. אז בבקשה, שאלו את השאלה.

גב' שירה זקל : רון, זה לא עניין של הבנה, זה לא עניין של הבנה. אתה מסכים איתי שאין פה ניתוח מתחרים?

מר רון נחמן – יו"ר : מה זה?

גב' שירה זקל : אין פה התייחסות למתחרים.

מר רון נחמן – יו"ר : איזה מתחרים?

גב' שירה זקל: מה זאת אומרת? הקאונטרי הוא לא חלק? אני יכולה להגיד לך, כל מי שאי פעם כתב תוכנית עסקית יודע. למשל, יש פה יתרונות לתאגיד. לא יכול להיות מצב, בתוכנית עסקית יש SWOT. SWOT זה חוזקות, חולשות, את כל היתרונות והחסרונות, זה לא מופיע פה. איך אפשר להתייחס לתוכנית שאתה יודע שאין בה למשל את הצד הנגדי של זה? והוא יודע למה אני מתכוונת, כי אני חושבת שהוא מבין את כל הנקודות שהעליתי.

מר רון נחמן – יו"ר: אז הוא יענה לך. הוא יענה לך. הוא מבין טוב מאד. את שואלת את השאלה – לגיטימי.

גב' שירה זקל: בשמחה.

מר רון נחמן – יו"ר: כשאת עכשיו מציגה את זה כך, שאלי אותו את הדברים,

גב' שירה זקל: זה מה שאמרתי גם קודם.

מר רון נחמן – יו"ר: לא.

גב' שירה זקל: אבל אתה מסכים איתי שהוא לא יכול על רגל אחת לתת לי עכשיו את כל מה שחסר בתוכנית העסקית? הוא לא יכול.

רו"ח אופיר אוני: תני לי לנסות להשיב לך ואז נראה אם עדיין יישארו דברים.

מר יחיאל טוהמי: אופיר, אני גם רוצה להגיד משהו.

גב' שירה זקל: אבל הוא רוצה לענות לי.

מר רון נחמן – יו"ר: אני רוצה שהוא יענה.

מר יחיאל טוהמי: בסדר, אני רוצה להגיד עוד משהו. את יודעת, מה שאת אומרת זה בסדר. את רואה את זה אולי קצת שונה, וזה בסדר, זה לגיטימי. הוא בא, קודם כל, הוא עשה פה עבודה על סמך הדבר הקיים. הוא בא מכאן, אין לו חומר, הוא לא יצר את המצב הזה. למה אני אומר את זה? אני אגיד לך למה אני אומר את זה. אני לא בא להגן עליו. פה לא גאונים ולא כלום. רואה החשבון הזה בא, קיבל את המצב הקיים, עבד לפי המצב הקיים. הוא לא יודע מה התחזית של העיר הזו, העיר הזו היא עיר קטנה, מה הגודל שלה, מה הצפי שלה.

מר רון נחמן – יו"ר: הוא יודע, הכול כתוב.

מר יחיאל טוהמי: להיום, הוא יודע להיום, הרגע, מה היה. מה יהיה – זה נתון,

גב' שירה זקל: אז על סמך זה אתה רוצה שנקבל החלטה.

מר יחיאל טוהמי: נקים דירקטוריון ואחרי זה נקבע את המדיניות שלנו ונעשה את זה איך שאנחנו יודעים. אני אומר, בגדול, התוכנית הזו מצוינת. למה? קודם כל, תחת קורת גג אחת. למה אנחנו צריכים 4 גופים? בשביל מה צריך 4 גופים? כל עסק שזה עסק פרטי של בן אדם, שהיה לו עסק, היה עושה גוף אחד.

גב' שירה זקל: טוהמי, אם אני שואלת אותך עכשיו שאלות על התוכנית, אני מוכנה להתערב איתך שאתה לא יודע מה הם התכוונו בתוכנית הזאת.

מר יחיאל טוהמי: אני לא 100% יודע אותה. אני בא ואני שומע.

גב' שירה זקל: אני יכולה להגיד לך, אי אפשר לדעת מה התוכנית הזאת

אומרת. אז איך אתה אומר לי שהיא טובה אם אתה לא יודע מה היא אומרת?

מר רון נחמן – יו"ר : טוהמי, תודה רבה. פבל ואחר כך יוסי.

מר פבל פולב : רציתי לשאול, יש אנשים שעובדים במתנ"ס ז"ל, מרכז פנאי

וספורט, מה עם האנשים האלה, הזכויות שלהם והכול, יש בתוכנית איזו שהיא נגיעה בזה? אנשים שעבדו, מה יהיה איתם? יש להם זכויות? הם עבדו זמן ממושך.

רו"ח אופיר אוני : יש חוק.

מר פבל פולב : מה החוק אומר?

רו"ח אופיר אוני : אני מניח, אני לא יודע להגיד לך.

מר פבל פולב : מישהו יכול לענות לי על החוק הזה?

מר רון נחמן – יו"ר : כן, אבל תן לי לגמור את זה, תקבל את התשובה. אנחנו לא

הגענו לשלב הזה. יוסי, רצית להגיד משהו?

מר יוסי חן : הערות לשירה. אולי אני לא הבנתי, ותענה לי אופיר אם אני

לא הבנתי.

1. דו"ח רווח והפסד, העסק עוד לא נולד, עוד לא קם.

גב' שירה דקל : לא נכון. בתוכנית עסקית אתה בונה את זה לפני.

מר יוסי חן : את כבר תדעי לבד כמה הכנסות וכמה הוצאות?

גב' שירה דקל : אתה עושה תחזית.

גב' חנה גולן: איך את יכולה לדעת?

מר אלי שבירו: אתה עושה צפי.

גב' שירה דקל: בלי תחזית את גם לא יודעת לאן את הולכת.

מר יוסי חן: תאמין לי, אני עסקתי בזה. תשאל אותי את השאלות שרצית

לשאול את יחיאל, כי אני ניהלתי דברים כאלה, אני עסקתי בפועל. לא בתיאוריות, לא בדמיון, אני עשיתי את זה 10 שנים. אף אחד לא יספר לי בספורט מה עושים. זה אחד.

2. כשאת מדברת פה על תחרותיות, לא תהיה תחרותיות. יהיה גוף אחד שמנהל. אני

ככה הבנתי, גוף אחד. מי בדיוק יתחרה בנו, ממסחה או מסלפית?

מר פבל פולב: יוסי, אבל אני לא כמוך, אני לא מבין.

גב' שירה דקל: מה זה הקאונטרי?

מר יוסי חן: אני רוצה לדעת, אני שואל אותך אופיר, אולי תגיד לי אתה,

גב' שירה דקל: אני אומרת לך מה זה הקאונטרי.

מר יוסי חן: סליחה רגע, אופיר, תגיד לי, אחר כך אני אענה לך,

גב' שירה דקל: הקאונטרי הוא מתחרה, זו ההגדרה.

מר יוסי חן: אופיר, תגיד לי אם יהיו לנו מתחרים פה. אני רוצה לדעת אם

יש איזה מתחרים שאני לא מכיר.

גב' שירה דקל:

ברגע שהקאונטרי מפעיל חוגים ושירותי פנאי,

מר יוסי חן:

הקאונטרי שייך לעיריית אריאל עד כמה שאני יודע.

מר יחיאל טוהמי:

לחברה הכלכלית.

מר יוסי חן:

לחברה הכלכלית.

מר רון נחמן – יו"ר:

אני כבר אומר לך, רק בשביל לסבר את האוזן של המומחיות

שלך, כשאנחנו הקמנו את הקאונטרי,

גב' שירה דקל:

אני לא אמרתי שאני מומחית, רון, אבל רציתי לשאול את

השאלות על מה שלא רואים.

מר רון נחמן – יו"ר:

אבל מותר לי להגיד שאת מומחית. אני מדבר איתך ברצינות,

הרי את מומחית.

גב' שירה דקל:

בסדר גמור.

מר רון נחמן – יו"ר:

אז בואי אני אגיד לך שכאשר הקמנו את הקאונטרי וכשאני

באתי עם היוזמה להקים את הקאונטרי קלאב, הרי חלק מאלה שיושבים פה גם אמרו שזה

לא יהיה רנטבילי, שזה לא יהיה כלכלי, שזה יפשוט רגל. כל אלה שאמרו את זה היום

חברים בקאונטרי, כולם, כולל אלה שכבר היו במועצה וכבר לא עובדים שמה. כולם, שאז

היו כאלה מבינים בעניינים עסקיים שאמרו – זה לא יילך. בואי אני אגיד לך משהו, אחוז

אלה שחידשו את הקאונטרי מגיע ל-102%. אין את זה לא בכפר סבא, לא ברעננה, לא

בתל-אביב, לא בנס ציונה, לא באף מקום אחר.

עכשיו אני רוצה שתדעי עוד דבר. אנחנו לקחנו בחשבון, את אז היית עוד בעירייה כאן ואת

יודעת את הדברים האלה, שאנחנו לקחנו בחשבון שיקום גורם שעלול לגרוף עוד חלק

מהתושבים לשם. כאשר שם את משלמת כסף בשביל פעילות שנתית על בסיס 12 חודשים, לא על דבר מזדמן שיש לך פה במתנ"ס על פעילות כזאת ואחרת, או חוגים שלא נמשכים על פני כל השנה אלא יש מספר חודשים שעושים את זה. אבל לקחנו את הכול בחשבון. אבל אני הפוך אשאל אותך. את הולכת על דרך השלילה, אני הולך על דרך החיוב.

גב' שירה דקל: אני לא הולכת על דרך השלילה, רון.

מר רון נחמן – יו"ר: שניה, את לא שמעת את ההמשך. אני הולך על דרך החיוב. אולי פה יש סינרגיה? אולי אפשר שדרך החברה הזאת, שעכשיו אפשר לעשות עסקים, חוברים ביחד עם הקאונטרי, כמו שעשינו עם בריכת השחיה,

גב' שירה דקל: זה בדיוק מה שצריך להיות בתוכנית עסקית, רון, מה שאתה אומר עכשיו, זה בדיוק זה.

מר רון נחמן – יו"ר: אבל אני אסיים את הדברים שלי. ולכן אני אומר, מה שאת אומרת, אני יכול לקבל כל הערה שאת אומרת, אין לי בעיה עם זה בכלל. התוכנית הזאת כרגע היא על מצב קיים. על בסיס נתונים קיימים, אמיתיים. זה לא ששמים את האצבע ואומרים שבשבת. בסיס קיים. אומר, בהנחה שלא תעשה שום דבר, לא נעשה כלום, המצב הזה ממשיך. אם המצב הזה ממשיך, זו תמונת המצב.

מר אבי סמו: סליחה, למה אני צריך אותו, ג'והר לא יכול היה להגיד לי את זה?

מר רון נחמן – יו"ר: לא. לא. לא.

מר אבי סמו: ג'והר לא יכול היה לשים לי את המספרים על אקסל ולהגיד לי את זה?

מר רון נחמן – יו"ר: לא. לא. לא. בדיוק, לא. אופיר, אתה רוצה להסביר להם את הדברים בבקשה עכשיו? תתייחס.

רו"ח אופיר אונני: אני אסביר לשניכם. מקצועית אני אשמח להשיב גם.

א' – בתחילת דברי אמרתי, אני מדבר על התוכנית העסקית בשני מישורים, במישור המהותי והפרוצדוראלי, מהותית. לא קיבלתי את המטלה לייזם משהו חדש, כמו שאת אומרת, עושים סקרים, אלא הכוונה היא כמו שהגדרתי, בשלב הראשוני הפעילות שאנחנו עושים היא לעשות סדר. הסיבה להקמת התאגיד היא לא איך נוכל להיות כלכליים הרבה יותר, קודם כל בואו נעשה סדר במה שקיים, כי מה שקיים לא מבוצע נכון, פרוצדוראלית.

מר אלי שבירו: למה? המרכז הבינתחומי לא מתנהל כמו שצריך?

רו"ח אופיר אונני: הכול מתנהל כמו שצריך, אבל אנחנו רוצים משהו טוב יותר, שהשליטה של ההנהלה פה, של המועצה, השקיפות, הניהול התקציבי, בקרה תקציבית. לטפל בדבר הזה כמו שצריך, מבחינה תאגידית. זו היתה הכוונה. לכן, בשלב הראשון לא נתבקשנו לבצע סקרי ייתכנות, מה שאת אומרת מתחרים וזה, עשינו פה פילות. הבנו שכרגע באריאל יש מעין מונופול. אריאל גם זה לא פתח תקווה. זאת אומרת, חסם הכניסה לגוף נוסף בסדר גודל שלנו הוא לא פשוט, כי הקהל פה הוא קהל כלוא, אין בלי סוף הזדמנויות. אני בתחילת דברי גם כן נתתי, גם בחומר שקיבלתם פה, איזו שהיא סקירה. אבל שוב, אנחנו לא מייזמים פה איזה סטארט-אפ, אין פה יש מאין. לא אופיר בלילה ישב עם ראש העיר ואמרו – אולי נעשה פעילות בתחום חדש ונעשה פה מתקן להתפלת מים, בוא נבדוק את הייתכנות המסחרית של זה. אלא פה הכוונה היתה לעשות ויחסית מהר שינוי. התוכנית העסקית כמו שאמרתי, היא לא בפורמטים, ואני גם מגיש תוכנית למגזר הפרטי, זו לא הכוונה. המטרה שלנו, תיכף אני אתייחס גם לרווח והפסד, כי הכול פה, לא בדיוק אבל בערך, אני אסביר לך. אבל קודם כל המטרה פה היא לא לעשות משהו חדש, לא לבדוק כרגע, לא אמרתי – כן, ואנחנו נוכל גם לייצא לחו"ל, ומשלחות, ונעשה 4 להקות עירוניות. אלא קודם כל אמרנו מה שיש ודאי, הלכנו על הסצנריו הוודאי. יותר טוב מזה, אפשר לצמוח. בואו נתחיל מהוודאי, שהנחנו שהוודאי

זה מה שקיים היום. קודם כל, אותם אנשים שבאינרציה כבר נמצאים בחוג ושנה הבאה לא יירשמו למרכז הבינתחומי, שנה הבאה הם יירשמו, אותם אנשים, לחברה העירונית לתרבות ספורט ונוער באריאל. זה כהנחת עבודה, כפרספקטיבה של התוכנית. זו לא תוכנית שבאה לעשות בדיקת שוק, סקרי ייתכנות, האם זה כלכלי, האם כדאי. לא. זו פעילות עירונית ציבורית, שבואו נראה כמה היא עולה. (תני לי לסיים ואני אשמח להתייחס, רק תני לי לסיים). אז זו קודם כל הפרספקטיבה שאליה ניגשה התוכנית. זאת אומרת, אנחנו רוצים לעבור לתאגיד עירוני. מה היתרונות אל מול המצב הקיים היום. חלופות בשוק. אין באמת מישהו שהוא בסדר גודל, תמיד יוכלו להיכנס כאלה וכאלה באופן פרטי, אבל ההנחה היא שמי שקיים היום, לא באתי ואמרתי – אנחנו נכפיל תוך שנתיים את הפעילים, ההיפך, נתתי תמונה רעה.

למה לא ראית פה דו"ח רווח והפסד? מה שקיבלת הביתה זה דו"ח רווח והפסד. למעשה יש פה, הכול הוצאות והעירייה מכסה. הלכתי על הקיצוני בשמרנות. כי כמו שהסברתי, שוב, בראשית דברי, המקורות היחידים שמכניסים כסף מעבר לרשות לפעילות הזאת, זו אותה פעילות שבחרתי להציג בדו"ח, שזה מה שקיים היום, זה מה שהילדים משלמים על החוגים, מעט מאוד נקודתי משכירים את הטרמינל או איזה משהו אחר, אבל זה בטל בששים בהיקפים של זה, והיכל התרבות שהוא בפני עצמו, נשים אותו רגע בצד. זה הדו"ח רווח והפסד. יש לכם במונחים, שנה ראשונה, פה יותר קל לראות כי זה לפי המגזרים. הפעילות, יש שם גם את הנוער, שנוער היא פעילות שהיא בכלל לא כלכלית כי היא לא מניבה הכנסות, אבל הכול רשום. מה שהגדרנו תחת מחלקת הפעילויות זה – מוסיקה, מחול, הגיל הרך, תקשורת, השכלה, נוער, התחדשות יהודית וספורט. תניחי הנחת עבודה שלכל פעילות יש לי, אם את רואה את הלשוניות למטה באקסל, לכל פעילות פה יש את האקסל איך מגיעים אליה וממה היא מורכבת. פשוט מאד, בדרך כלל מניסיוני בפורומים של מקבלי החלטות בלב של דירקטוריונים או בלב של חברי מועצה, לא כולם, גם כשאני עומד ומכין להם כזה, יש להם עניין, אני לא יודע כמה פה בתקציב עירייה נכנסים לרזולוציות המיקרו. תמיד יש את אלה שהם יותר כי באוריינטציה הם מבינים ואלה שפחות. לכן, מה שהופך לכם זה העמוד האחרון שמסכם. לכל שורה כאן יש את הגיליון באקסל שיצר אותה. זה לא יש מאין.

גב' שירה דקל:

כאן אין שכר אבל, נכון?

רו"ח אופיר אוני:

בוודאי שיש.

מר רון נחמן – יו"ר:

הכול כלול.

גב שירה דקל:

איפה השכר של הרכזים?

רו"ח אופיר אוני:

אני אסביר. אם נפתח לשונית של לדוגמא,

מר אלי שבירו:

שיעבירו לנו את הכול בצורה מסודרת.

מר יחיאל טוהמי:

שירה, תשלחי לי תוכנית שפעם אחת נראה.

גב' שירה דקל:

הכנתי. אתה רוצה – אני אשלח לך. יש לי תוכנית. כשאני

אשלח לך אותה, אתה תשאל את עצמך טוב טוב, תאמין לי.

מר יחיאל טוהמי:

אני רוצה לראות, למה לא? אני רוצה לראות.

מר אלי שבירו:

אין בעיה, תקבל.

מר יחיאל טוהמי:

אני לא מזלזל.

מר אלי שבירו:

תן את המייל שלך ותקבל.

גב' שירה דקל:

תכתוב לי את המייל שלך, אני אשלח לך מחר.

רו"ח אופיר אוני:

לדעתי הויכוח שלכם הוא פחות רלוונטי לסוגיה.

לא העיקר מילים גבוהות.

מר יחיאל טוהמי :

לא, לא, לא, תקבל.

מר אלי שבירו :

במילים גבוהות כולנו יודעים לדבר, תאמין לי. בין לעשות לבין

מר יחיאל טוהמי :

לדבר המרחק הוא גדול מאד. זה לא העיקר מילים מילים.

אם תסתכלו, נגיד מוסיקה, זה הגיליון שמתייחס רק

רו"ח אופיר אוני :

למוסיקה. במוסיקה יש לנו שלושה סוגים של עלויות. לא קיבלת את הרזולוציות הנמוכות של כל אחד ואחד, קיבלת את הסיכומים. מוסיקה – אם אתם רואים במה שקיבלתם, מוסיקה רשום 5,400. ממה זה מורכב? יש רכז מוסיקה של כל העיר, כשהעלות שלו היא עלות מעביד 5,000. מעבר, אין עלויות נוספות, משתמשים במבנים שלא עולים כסף נוסף ויש להם ציוד מתכלה שמעריכים כ-200 שקלים לחודש ועוד איזה הוצאות אחזקה, 200 שקלים לחודש. מעבר להוצאה של ה-5,400 יש הוצאה אחת, שזה עלות המורים עצמם. כפי שאמרתי בתחילת הדרך, שכר המורים למוסיקה עצמם, פה אנחנו כן באים בדרישה כלכלית. לא ייפתח חוג, אין פה גם את ההכנסות של המוסיקה, כפי שהסברתי בהנחות העבודה, אנחנו מקווים שיהיו מספיק ילדים שיירשמו, שקודם כל יכסו את המדריכים. את הרכזים, בשלב הזה את הרכז אנחנו כן מתקצבים. במידה ויהיה באמת, במוסיקה למשל יש דרישה, לפי סטטיסטיקה שעשינו, שאם במוסיקה יהיה לי 120 תלמידים שישלמו תשלום מלא, אני אוכל לכסות את שכר הרכז. אבל אמרנו, כרגע, במקום לבוא ולהמר, כמו שאת אומרת, למה אתה חושב שיהיה 120? יכולתי גם להציג, כמי שמגיש תוכניות עסקיות, כן, כל מספר פוגע. אמרתי, אני מציג לכם את השמרני ביותר. מדריך לא תקצבתי וגם לא את ההכנסה. כי אני אומר, לא ייפתח חוג מוסיקה אם הוא לא יכסה לפחות במספר הנרשמים את המדריך של החוג. את הרכז, אני כמערכת אחראית, כרשות מקומית, אומר, ברור לי שב-1 לספטמבר, נגיד שזו תחילת העונה שלנו של הפעילות של המוסיקה, לא יהיו לי רשומים 120. אז מה, אני לא אעסיק איזה שהוא רכז? אני לא אתן תשתית? אני אומר, הסיכון שאנחנו לוקחים בתוכנית הזאת אומרת – את הרכז אנחנו

נתקצב מראש. היה והם יצליחו להביא לכמות כזאת של ילדים רשומים ופעילים רשומים, ישנו סיכוי סביר שנצליח להפחית את העלות שהם עולים לנו, כי יהיה מספיק כסף להשתתף בעלויות שלהם. אבל זה מסוכן לבוא ולהמר על זה מראש.

לכן באתי אליכם בשקיפות הכי גדולה, זה הדו"ח רווח והפסד. נכון, יש בו רק הכנסה אחת, הכול הוצאות. ההכנסה היחידה כרגע היא מהעירייה. אבל באותו אופן, כיוון שהגדרנו – לא ייפתח חוג אם המדריך לא יכוסה, אז אין לא את ההכנסות ולא את ההוצאות. כתבתי גם, אחת לתקופה ייבחנו תוצאות הפעילות, יכול להיות שצריך להחליף רכז, ואם יהיה עודף וזמננו טוב, במצבים טובים, נחליט, הדירקטוריון והנהלת העיר, נוצר לנו עודף מחוג מוסיקה כי היה מעל 120 רשומים, עכשיו יש בקופה 10,000 ₪. האם משתמשים ב-10,000 ₪ האלה לצורך קניית חצוצרה חדשה, בגדים ללהקה, החלפת הכדורים, החלפת הרשתות, לא יודע מה, קליעה למטרה, מטרות חדשות, החלפת רובים; או, באים לג'והר, אומרים לו – ג'והר, תודה רבה, תמכת בנו לפי התוכנית ב-5,500, אנחנו עובדים כבר רבעון, היינו שמרנים עוד רבעון, אנחנו רואים שייצרנו עודף של 400,000 ₪, מוותרים לך. ג'והר לא יכעס.

אבל אם אנחנו רוצים להיות שמרנים, אני אומר, אני הצגתי לכם את הסצנריו הגרוע ביותר ואמרתי – אם יהיו תוצאות טובות, אולי יהיה יותר טוב. לא באתי ואמרתי – אנחנו נעשה חוג שחיה צורנית בבריכה של הקאונטרי. כמובן, יבוא מנכ"ל, יבוא רכז, ינסו לפתח מוצרים נוספים על בסיס כלכליות. אבל אף אחד לא מבטיח מה יהיה. זו התוכנית השמרנית ביותר. אני בא הן אליכם, כמי שלוקח פה את האחריות, לא כ'גמבלרים'. אז זה לא יזם רגיל שאני אומר לו – תשמע, זו התוכנית העסקית, הסתברות ככה וככה. הוא מסכם את הכסף של עצמו, הצליח – יש לו 'אחלה ביזנס', לא הצליח – בעיה שלו, הוא איש פרטי. אתם אנשי ציבור ומשרד הפנים רוצה להבין את גבולות הגזרה. זו תוכנית שמרנית. זה הדו"ח רווח והפסד, חד וחלק. והוא מראה אפס. למה? כי ה-Plug number, מה שיאזן אותו זה ג'והר.

כרגע, אם התוכנית הזאת תצא לפועל כמו שהיא, ואמרתי, שום מגזר פה, הרי אנחנו לא התחייבנו מראש איזה פעולות אנחנו נעשה בשנה הבאה. האם יום העצמאות יהיה 250,000? האם נעשה עדליידע או לא נעשה עדליידע? זה דברים שעל בסיס. שמתו פה להתייחסות אירועים שאנחנו בסבירות גבוהה מבירורים שלי יקרו גם בשנה הקרובה,

ובסבירות גבוהה פלוס מינוס זו תהיה העלות. אבל אני אומר שוב, זה לא שהיום אתם מתחייבים שאירוע יום העצמאות, יום השואה, יום הזיכרון הבא, יעלה 250,000 שקל. לא תוספים אתכם פה במילה. זה מסגרת עקרונית.

אותו אופן אגודות ספורט. זה, ושוב אני אומר, שירה, לכל סעיף כאן יש את האקסל המפורט שלו, שבוצע עליו המחקר, מבחן הן מה בפועל והן הסבירות. נכון, לא באנו בניתוחים, בסקרי שוק, כי זו לא הדרישה. הדרישה כרגע היא, במהירות האפשרית, לקחת פעילות שקיימת, שאנחנו מכירים אותה ולהעביר אותה לקונסטרוקציה תאגידיית נורמטיבית.

מר רון נחמן – יו"ר: אני מבקש כאן, היועץ המשפטי, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין: ביסוד המהלך הזה של הקמת החברה העירונית, זה מהלך

שהוא רה-ארגון, כמו שאופיר אמר, במילה הזו, זה רה-ארגון של פעילות שקיימת. ולכן, כל הבחינה של חלופות ואופציות עתידיות היא פחות רלוונטית, וזאת גם היתה הדרישה שהוצבה לו. זה לא איזה מהלך שהוא החליט על דעת עצמו. זה דבר אחד.

בגדול, במכחול מאד עבה, הרה-ארגון הזה יושב על שני דברים: אחד זה שיש לנו מתנ"ס, גוף שהוא בשורה התחתונה עמותה פרטית, שמפעילה מכוח הסכם התקשרות, ואני מזכיר לכם שבשנתיים האחרונות או בשנה האחרונה, אני לא זוכר, כל הנושא של הפעילות של המתנ"ס ופעילות הספורט ירדה בעצם מתקציב התמיכות, והיא יושבת על חוזה שקיים עם גוף פרטי. זאת אומרת, זה למתן שירותים, מצד אחד. ומצד שני, היכל התרבות, שזה גוף שהוא שייך לעירייה בעניין הזה.

אני מזכיר לכם שהיתה החלטה, וזו תוכנית אב לספורט, שבעצם זה לפחות כמתבונן יחסית מהצד, תוכנית האב לספורט בעצם היתה המנוע של כל התהליך הזה. ואני מזכיר אולי בפעם החמישית כבר, תוכנית האב לספורט אומרת שפעילות הספורט העירונית תהיה תחת העירייה ויהיה איחוד מלא של כל הפעילויות למסגרת אחת. זאת אומרת, תהיה קבוצת כדורגל אחת, כדורסל אחת, כדורעף אחת וכו'. זה היה המנוע של כל התהליך הזה.

תוך כדי פיתוח הרעיון הזה עלה גם הנושא של לארגן מחדש את פעילות המתנ"ס. צריך באיזה שהוא מקום להבין, המתנ"ס זאת עמותה פרטית שמשמשת בנכסים של העירייה,

ברכוש של העירייה. כרגע אנחנו עובדים איתם בהסכם שירותים. יכול להיות, וזה אני לא יכול לתת לכם תשובה כרגע, שביום מן הימים, בהנחה וזה לא יעבור, הפעילות הזאת לא תעבור למסגרת של עירייה/תאגיד עירוני, נצטרך לפרסם מכרז. ואז אם נפרסם מכרז יבוא גוף אחר, אני לא יודע על בסיס איזה קריטריונים, ואז החשש שלכם לגבי אותם עובדים, זה שיכנס בנעלי המתנ"ס הקיים, לא בטוח שייקח את אותם עובדים. זאת אומרת, תסתכלו, גם היתה לו איזו שהיא צורה נגדית, במובן מסוים יש לשמר כן את כוח האדם. עכשיו, זה לא עובדי עירייה, צריך להבין, רוב העובדים שעובדים במסגרת הזאת הם לא עובדים של העירייה. אבל בכל אופן, יש במהלך הזה איזה שהוא כן הגנה, כי הם כרגע עובדים של גוף פרטי שמתקצב מהעירייה והם יעברו לאיזו שהיא מסגרת אחרת. אני לא יודע אם כולם, חלקם, אני בעצמי לא מכיר את כל הפרטים. זו בגדול המסגרת. זה פשוט מאד רה-ארגון של הפעילות הקיימת, לא מעבר לזה.

בעתיד לבוא, אם המהלך הזה יוכיח את עצמו וזה ישתלם ואפשר יהיה לפתח את זה ולשנות ולמצוא מקורות רווח להמשך פעילות וכו', זה באמת לעתיד לבוא. אבל זאת מסגרת עקרונית. אבל זו מסגרת עקרונית שקיימת על מצב קיים ולא מסגרת עקרונית שקיימת על איזה שהוא צפי עתידי למשהו שלא קיים. זה בגדול. ולפחות, שוב, אני חוזר לנושא הספורט, זו הדרך שאנחנו מנסים ליישם את תוכנית האב לספורט.

גב' חנה גולן : גם.

עו"ד שרון שטיין : נכון, גם.

מר רון נחמן – יו"ר : עוד שאלות מישהו רוצה? אני שוב רוצה להזכיר איפה אנחנו התחלנו. אנחנו הודענו וגם עלה פה בישיבות המועצה, הנושא של המצב המשפטי של העמותה שנקראת עמותת המתנ"ס, אתם יודעים את זה שהיא עמותה פרטית, ואי אפשר להעביר תקציבי עירייה לעמותה פרטית, ואתם יודעים את הדבר הזה. ואנחנו ביקשנו להסדיר את כל הצד המשפטי היורדי כדי שעיריית אריאל תפעיל ותשלוט באורגנים שעומדים לרשותה. הדרך שנועצו לגביה עם עורכי הדין ועם רואה חשבון, היא להקים כמו בראשון לציון, יש את החברה העירונית, כמו במקומות אחרים, בערים נוספות עשו חברות

עירוניות לתרבות, לספורט, לכל הדברים הללו, בהרצליה. לכו לראות בכל המקומות האלה, עשו את התאגידים הללו שמספקים שירותים.

דבר נוסף שאני לפחות רשמתי לפני, וזה עלה כאן בישיבות המועצה, לגבי מה שנקרא שקיפות. רוצים לדעת איך המתנ"ס עובד. הרי זו עמותה סגורה, יש לה הנהלה שלמה. מנהל המתנ"ס בא, נותן פה דיווח לחברי המועצה אחת לשנה או משהו כזה. אבל אם עושים את השינוי המבני הזה, חברי מועצה יושבים בדירקטוריון של ההנהלה הזאת, יושבים שמה, ואז לא צריך להסביר ולא צריך לדווח, יושבים שם. והדברים האלה, כמו שמגיעים התאגיד שיושבים בו, תאגיד המים והביוב, חברי מועצת העיר, או כמו החברה הכלכלית, אותו דבר גם יהיה כאן, מצב שהיום לא קיים. כלומר, אם אני מסתכל על כל הדברים ביחד, גם מבחינת השקיפות, גם מבחינת המעורבות, גם מבחינת המצב הקיים כבסיס להמשך הלאה, אנחנו אומרים, ואמר את זה אופיר, הוא אומר – אני לקחתי את הסיטואציה הכי קשה שיכולה להיות, וזו הסיטואציה שמוצגת בפניכם. זה לא תוכנית עתידית עם דו"ח רווח והפסד, זה דו"ח על בסיס מצב קיים עם נתונים אמיתיים. זה לא דברים שהם בבחינת השערות לגבי העתיד. זה מבוסס על קרקע יציבה. במצב הזה הכי גרוע יש שתי אפשרויות – ימשיכו לפעול הארגונים האלה כפי שהם; או נתכנס לתוכנית הגיונית טובה יותר, שקופה יותר, עם בקרה טובה יותר, כדי לראות איך מפחיתים את ההוצאות ובאותו הכסף מקבלים אז תועלות גדולות יותר.

זו היתה הכוונה. לשם כך נשכרו השירותים של אותם המומחים, שהם לא רק נותנים שירות לאריאל, אלא עוד כמה ערים גדולות במדינת ישראל. והוא היה צנוע, לא סתם אמרתי לו – תגיד מי אתה ומה אתה, מה תעודת הזהות שלך, כדי שתדעו מה הדברים האלה שנעשים על ידי אותם יועצים במקומות אחרים.

אנחנו נמצאים במצב לא של 'טאבו לראסה'. אנחנו לא מתחילים כרגע ממצב שאין בו כלום. אנחנו מתחילים ממצב שיש כאן פעילות ענפה וצריכים לארגן אותה בדרך אחרת. אנחנו התחייבנו בישיבה אחת של המועצה להביא את הדברים כדי להניח בפני המועצה את הפירוט לאן רוצים ללכת. זו המטרה של הישיבה היום. והכוונה היא שאנחנו ניתן אור ירוק ללכת קדימה ולעשות את הדברים האלה כפי שמתבקש. גם משרד הפנים דורש את זה, גם אני כראש העיר דורש את ההתייעלות וכל מה שכרוך בכך, ואני בטוח שגם כל חברי המועצה רוצים את זה. אז כשיש את השקיפות ויש את הבסיס הכלכלי ויש את הבסיס

התפעולי ויש את כל הדברים האלה, אז צריכים להתלכד מהעניין הזה. ואם יש שאלות הן תענינה. אבל הקטע הזה צריך להיות בנוי על האמון ההדדי. לא אנחנו הכנו את זה, לא ג'והר, אבי, לא ג'והר הכין את הדברים האלה, זה לא הוא מכין את זה. בשביל ללכת ללקט את כל הנתונים, לקחת את כל הדברים, גם ג'והר לא יכול לקבל מהמתנ"ס, כי הוא לא יכול לשבת ולעשות, הוא לא מנהל חשבונות שלו, הוא לא רואה החשבון שלו. הם הלכו ואת כל הנתונים האלה אספו מכל מי שצריך לאסוף, כיועצים, על מנת להביא בפנינו את תמונת המצב הקיים. ג'והר יש לו עוד כמה תפקידים אחרים בעירייה שהוא עושה את זה.

גב' חנה גולן: וגם לדעת להכין תוכנית בדיוק לפי דרישות משרד הפנים.

מר רון נחמן – יו"ר: כל הפורמט הזה, זה לא סתם שאנחנו ממציאים, אלא דרישות של משרד הפנים היום לכל הרשויות המקומיות בארץ. כמו שעושים ביקורת על החברות הכלכליות, גם פה אותו דבר. לכן נכנסים לקטע הזה. אפילו בכפר סבא הדבר הזה קיים, אפילו בכפר סבא זה קיים.

מר יוסי חן: רון, אפשר להגיד משהו?

מר רון נחמן – יו"ר: בבקשה.

מר יוסי חן: מה שאני רוצה להגיד, רון, אני מלווה את הישיבות של התמיכות, אתה זוכר, כל ישיבת תמיכות זה היה חגיגה? להזכיר לכל מי ש – אני רואה שפה כולם עסוקים ודנים, אבל אולי כדאי שיקשיבו.

מר רון נחמן – יו"ר: כן, הם עסוקים בדיבורים, אבל זה בסדר.

מר יוסי חן: חבל, כי אני לא מתכוון לדבר פה לפרוטוקול, אני מקווה לדבר לאנשים שיקשיבו.

מר רון נחמן – יו"ר: אבל תשתוק רגע, עד שיפסיקו לדבר. חכה. בבקשה, יוסי.

מר יוסי חן: היו תקופות, כל שנה אני זוכר בתקופת התמיכות, אני לא הייתי חבר מועצה, היינו מגיעים פה, היו מגיעים תושבים, היו מגיעים מנהלי עמותות, היו מגיעים כל מי שעסק פה בכל תחומי הספורט והתרבות, והמגמה היתה בדרך כלל הפוכה, רון, היתה הפוכה. היו באים אליך והיו אומרים לך שה-270,000 שקל שאתה נותן הם לא מספיקים.

מר רון נחמן – יו"ר: אני לא נותן, המועצה, אני לא נותן. זה לא כסף שלי.

מר יוסי חן: המועצה נותנת, סליחה.

מר פבל פולב: מתי זה היה?

מר יוסי חן: עד לפני שנתיים. לא מזמן.

מר פבל פולב: דווקא שנכנסתי למועצה,

מר רון נחמן – יו"ר: פבל, זה לא בגללך, תאמין לי שלא.

מר יוסי חן: תאמין לי שזה בגללי, לא בגללך. בספורט זה לא בגללך. אבל היום יש מצב הפוך. היום באה העירייה ונותנת פה לכל תחום הספורט 1,410,000. איך חבר מועצה יכול לבוא כלפי הציבור ולתקוף בכלל דבר כזה? אם אני הייתי אופוזיציה היום, איך הייתי בא להצביע נגד דבר כזה ולצאת לציבור ולהגיד שנותנים פה פי 6, אם אני עושה חשבון נכון, או פי 5, ג'והר יותר טוב בחשבון ממני,

מר ג'והר חלבי: פי 6.

מר יוסי חן: ואני אצביע נגד דבר כזה? למה שאני אצביע נגד דבר כזה? למה בכלל שאני אחשוב נגד הדבר הזה? ופה צריכה להיות חשיבה שלנו, כחברי מועצה, כל אחד שהוא צריך מחר לבוא מול הציבור שבחר בו ולתת את ההסברים לדבר הזה. כמובן שפה לא מוצא חן בעיני למשל כדורעף. כדורעף, להגיד שבתחום התחרותי זה סכום כזה ובבית ספרי זה זה, אז אפשר לשחק,

מר אבי סמו: אבל זה לא הצעת תקציב.

מר יוסי חן: שניה. גם בקטע של מי שבדק את זה, לדעתי זה היה צריך להשתנות פה קצת הייתי אומר, אבל אפשר לשנות את זה, זה לא תורה מסיני. איך אמר אופיר? הכול ניתן פה לשינוי, כולל הסכום הגבוה מלמעלה. אבל לבוא ולהגיד, אם עכשיו היינו בין 270 ל-300 והיו ויכוחים, הייתי אומר או קיי. אבל לדבר כזה בכלל אפשר להתנגד? תגידו לי אם אפשר להתנגד.

גב' לודמילה גוזב: גם הוא אמר שזה המצב הכי גרוע מה יכול להיות.

עו"ד אריאל עזריה: אני חייב לומר משהו.

מר יחיאל טוהמי: רגע, רגע, אתה לא חייב, אני הייתי לפניך. אני רוצה לשאול את אופיר, בערים אחרות, אני יודע שמקימים אפילו תאגיד לכל זה, במקרה אריאל זו עיר קטנה, אבל למשל בהרצליה, ברעננה, מקימים תאגיד רק לספורט, זה נכון?

רו"ח אופיר אוני: כן.

מר יחיאל טוהמי: לפי מה שאני יודע, שיש תאגידים רק לספורט.

מר רון נחמן – יו"ר: עכשיו גם לבית קברות, במקום חברה קדישא, עשו את זה היום.

רו"ח אופיר אוני : בוא נבחין מה זה ספורט. יש את האגודות, הספורט המקצועי נקרא לזה, התחרותי, ויש את הספורט העממי, חוגי ספורט, קטרגל, קטסל וכו' וכו'. ישנן רשויות, בגלל שאגודות ספורט מתאפיינות בדרך כלל בקושי לניהול תקין, כי זה ענף פרובלמאטי, ואני עדין, והרשות כגוף שתומך ומתוקף זה, הרי כל גוף שאתה תומך בו מעל 20% יש לך זכות לעשות עליו ביקורת וכו' וכו', והדרישות מחלק מאגודות הספורט להחזיק רואה חשבון ועורך דין, להיות תקין זה לוקסוס של עשירים. וישנן רשויות שכן מרכזות, גם את גופי הספורט המקצועי, עושים מעין אגודה עירונית ותחת אגודה עירונית כזאת, כי יש בעיה, חייבים להשאיר את האגודות, כי לפי חוק הספורט בשביל להשתתף בתחרויות וליגות אתה לא יכול כאגודה עירונית להיות עם קבוצה תחרותית, אתה חייב להחזיק אגודה. אז במקום להחזיק חברת ניהול ואגודות, יש כל מיני מודלים, כן. רשויות שאכפת להן מענף מסוים או רוצים לתמוך או לא רוצים, שיהיה 800 כדורסל, עכשיו צריך לתמוך בכולם, כי היום תבחינים של משרד הפנים אומרים, אתה עושה תבחינים, קריטריונים אחידים, ומי שעומד בקריטריון זכאי לתמיכה. פתאום בעיר יש לך 4 עמותות גידו, 8 עמותות כדורסל. ואתה אומר, במקום לתת, כי המשאבים מצומצמים, במקום לתת קצת לכל אחד, בוא נעשה עירוני, קבוצה אחת עירונית שהניהול שלה יהיה, מעורב בו גם הרשות המקומית, נוכל לדאוג וכו' וכו'. יש כל מיני גישות.

מר יוסי חן : היינו שם, דרך אגב, אנחנו היינו שם. בוא אני אגיד לכם, 18,000 שקל תקציב לכדורגל בשנה, 800 ועדות חקירה. אתה מבין?

עו"ד אריאל עזריה : אני חושב שיכול להיות שצריך לחדד את הדברים שאמר כאן רואה החשבון, לא כיוון שהדברים לא היו ברורים, לי הם היו ברורים בהחלט, אבל אולי לומר אותם במילים אחרות. אני חושב שבסך הכול, כשאנחנו מסתכלים על כל המכלול של מה שאנחנו עושים כאן, אני חושב שאנחנו צריכים להסתכל על נקודת ההתחלה ועל נקודת הקצה. נקודת ההתחלה שהיא עכשיו בעצם, היא אומרת שני דברים עיקריים. השורה התחתונה שהיא אומרת, זה שהעירייה נותנת כאן, אנחנו, העירייה, נותנים כאן איזו שהיא הצהרת כוונות שאנחנו

נתקצב את כל הפעילויות האלה של שלושת הגופים הנוספים האלה.

מר רון נחמן – יו"ר: הייתי קורא לזה פעילות הפנאי.

עו"ד אריאל עזריה: או קיי. אנחנו נתקצב את זה, וזו הצהרת כוונות שלנו, של

העירייה. אנחנו נתקצב את זה בכ-מיליון וחצי שקלים כל שנה. זה נכון מה שאני אומר?

גב' שירה זקל: 6.5.

גב' חנה גולן: ב-5.5.

מר רון נחמן – יו"ר: הפער.

עו"ד אריאל עזריה: מה הפער? מה הסכום שאנחנו,

מר אבי סמו: בסך הכול התקצוב העירוני 5.5.

עו"ד אריאל עזריה: 5.5 מיליון, או קיי. אז זה הדבר הראשון שאנחנו כרגע אומרים כאן, וזה הקצה. בדרך, כל מה שנאמר כאן זה שאנחנו משנים את המבנה הארגוני של מה שהיה קיים עד עכשיו ואנחנו מחפשים דרכים לייעל את המבנה. זה הכול. אני לא רואה מעבר לזה דבר.

אני חייב להתוודות ולומר שאני לא ראיתי את כל המספרים לפני שבאתי לכאן, לא הספקתי, אתם יודעים, נולד לי בן לפני 3-4 ימים ולא הספקתי לעבור על כל המספרים. אבל כשאני עכשיו רואה את המספרים ואני קצת לוקח מפה וקצת מכאן ואני מסתכל כאן ואני קורא, אני חושב שהוא ענה לך על השאלות שהעלית, ואם לא על כולן – על מרביתן. ואם לא, אני חושב שזה הזמן לשאול עוד שאלות. (את מנדנדת בראש שלא). ואני חושב שאם אנחנו רוצים להסתכל עכשיו על הפן השני, הפן השני הוא שאם זכור לי נכון, הדירקטוריון של החברה הזו זה יוסי, שירה ואנוכי.

מר פבל פולב : אני לא הספקתי להתקשר לראש העיר. זה לא מצחיק.

עו"ד אריאל עזריה : וכמה שידוע לי מדיני תאגידים שלמדתי פעם, אנחנו בסוף,

מר רון נחמן – יו"ר : פבל, אני אשקול, אני אשקול גם לצרף אותך ועוד מישהו.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה תשקול. אתה שוקל יותר מדי זמן.

מר רון נחמן – יו"ר : אני לא כזה מהיר כמוך.

עו"ד אריאל עזריה : וכמה שזכור לי מדיני תאגידים, בסוף אנחנו הם אלה שנתווה את המדיניות, אנחנו הם אלה שנוכל להיכנס לפרטים הקצת יותר קטנים, לא לניהול הפיסי אבל לפרטים הלא כל כך גדולים. ולכן אני לא רואה שום סיבה שלא נאשר כרגע את הדברים כמו שהם, כשאנחנו יודעים שזה המבנה וגם אנחנו יודעים שבסוף אנחנו נשב ונעשה חשיבה עמוקה, לפחות אנחנו מהצד הזה של המועצה, וניתן את הדעת על איך אנחנו רוצים שזה ייראה בפועל.

מר רון נחמן – יו"ר : מקס. אחר כך אני רוצה שעורך הדין שהכין את כל התקנון

ייתן סקירה, כי הרי זה לא רק העניין של הטבלה של הסכומים. בבקשה.

מר מקס צ'רנוגולז : מה שרק רציתי להגיד, שאני בכלל לא חושב שהיה פה, מישהו

דיבר בעד או נגד, לא היתה כל כך התייחסות לעניין הזה בכלל. או שלא הובן או שאני לא יודע. מסיטים את זה קצת לכיוונים האלה.

מר רון נחמן – יו"ר : אני חושב שטוב שאתה מעלה את הנקודה הזאת, אני מודה לך

על כך.

מר מקס צ'רנוגלז : זה כן, אף אחד לא דיבר על זה. מה שכן דיברנו, שלמשל, אם לחלק מהאנשים יש פה עסק פרטי או מתעסק בעניין הזה ומבין יותר בקטע הזה, וכמו שאתה אמרת רון, נכון שאנחנו, מה לעשות, לא מבינים בכל דבר שאנחנו מדברים פה, אז רצינו באמת, גם מה שאלי אמר, לקבל את זה לפני. אני למשל לא כל כך מבין בגדול בתוכניות עסקיות, אבל אני רציתי, יכולתי למשל להתייעץ אם יש איזה שאלות או משהו אחר. כי בכל זאת, דורשים או מבקשים מאיתנו, מכולנו, לקבל החלטות, ואני התרגלתי לקבל החלטות ברצינות ולעמוד מאחורי ההחלטה, בעד או נגד או מה שלא יהיה, שאני עומד מאחורי ההחלטה הזאת, ולא להצביע אוטומטית על משהו.

מר רון נחמן – יו"ר : צ'רנוגלז, קודם כל תודה על ההערה שאתה אמרת. אין פה עניין של אופוזיציה ואין כאן עניין של קואליציה, יש כאן המשכיות של דברים שהמועצה, השולחן הזה קיבל. המועצה החליטה על הדרך הזאת שאנחנו הולכים, להקים את שתי החברות. מתוך התחשבות במה שעלה כאן דווקא מהצד של האופוזיציה, דווקא מהצד הזה, אמרנו, ולא הצבענו באותו יום, נעשה את זה, ואנחנו גם נביא בפני מליאת המועצה גם את ההיבטים התפעוליים או הכספיים שישנם. יש כאן שני אנשים מומחים בתחומים שלהם. אתה לא צריך לקחת את מה שאמר פה וללכת למישהו אחר. אין לזה סוף. לכל אחד יש את עורך הדין שלו ואת רואה החשבון שלו ואת הכול. קצת אמון במה שאנחנו מביאים פה בפני מליאת המועצה לא יזיק. הרי אנחנו לא רוצים לגנוב את הכסף בשביל עצמנו, אנחנו לא לוקחים את הכסף לכיס של מישהו.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, זה לא עניין לגנוב או לא לגנוב.

מר רון נחמן – יו"ר : שניה. יש לך פה שני אנשים שבאו להציג פה את ההיבטים של הקמת גוף חדש שמתפעל את כל מה שקרוי תוכנית הפנאי לתושבי אריאל. אז אתה יכול להגיד – אני לא רוצה דבר חדש. אתה כבר אמרת שאתה כן רוצה דבר חדש. אתה אומר – אני לא רוצה. יישאר המצב כפי שהוא, אני מכיר את זה, הביצה הזאת אנחנו מכירים אותה, לא לעשות גלים, שיישאר אותו דבר. אין לי בעיה. אבל כבר קיבלנו החלטה, כבר אנחנו קיבלנו החלטה שהולכים לשינוי. כי אי אפשר גם מבחינה משפטית סטטוטורית

להמשיך ככה. זה לא טוב למליאת המועצה, כל אלה שיושבים מסביב לשולחן, להמשיך במצב הזה. אנחנו לא צריכים סתם דו"חות וצריכים לעשות את השינוי. לקחנו שני יועצים, מומחים בארץ, ידועים בשני התחומים – אחד בעניין של הצד הכלכלי והשני בעניין של התקנון. נמצא פה עורך הדין עופר, עם המשרד שלו שהוא מומחה והוא הכין את התקנון, ואני מבקש ממנו שיציג את הקטע שנקרא 'הצד התקנוני', מה יהיה בתקנון של החברות. כל מה שנגזר נגזר משני ההיבטים האלה – התקנון, המסגרת המשפטית שמאפשר את ההפעלה של שני התאגידים הללו; ואחר כך המסגרת הכספית, שבמקרה הכי גרוע זה היקף התקציב שצריך להיות על פי מצב קיים. אם מחר נגיע להסכמות עם גופים נוספים, כדי לחבור ביחד, יכול להיות שגם ההוצאות שלהם יירדו, גם יותר הכנסות יגיעו לחברות האלה, והתמונה הכספית תשתנה. אבל מה שחשוב כאן זה הצד המשפטי, מה המשמעות שלן הקמת החברות האלה מבחינת מה שהנחינו את היועץ המשפטי על פי החלטת העירייה. והעירייה קיבלה את ההחלטות האלה. הרי אי אפשר לעשות כל פעם זיג-זג. קיבלנו את ההחלטה, ממשיכים הלאה. יש שאלות – בודקים אותן ועושים אותן. אבל אי אפשר כל פעם ללכת, אני עכשיו אלך ליועץ המשפטי שלי, ליועץ הכלכלי שלי, אין לזה זמן. יש פה 11 חברי מועצה,

מר מקס צ'רנוגולז : אבל זה לא עניין של אמון או אי אמון, עוד פעם, זה עניין שאני רוצה לבוא לישיבה מוכן. אם שירה או יוסי או יחיאל יודעים לשאול שאלות, אני רוצה להתכונן, לדעת מה לשאול אם יש שאלה. על זה אני מדבר.

מר רון נחמן – יו"ר : הבנתי אותך. בבקשה, אדוני עורך הדין, תן את הסקירה שלך בבקשה.

עו"ד עפר שפיר : עו"ד עפר שפיר, אני עורך דין שמתמחה בתחום, מי שעוסק בתחום מכיר אותי היטב. אנחנו מייצגים רשויות מקומיות רבות ומייצגים חברות עירוניות ותאגידים למיניהם שהם תאגידים מוניציפאליים. עד כאן. אני לא חושב שצריך להרחיב מעבר לזה באשר למוניטין שלנו.

לגופו של עניין, אנחנו התבקשנו על ידי הרפרנט הראשי, שזה אופיר, ללוות את הפן

המשפטי. הפן המשפטי משמעו הכנת מסמכי ההתאגדות וליווי כל ההליך שנדרש עד להקמת החברה, הכשרה לפעולה. שזה אומר רישומה ברשם החברות ברמה, נקרא לזה, התאגידית, ורישומה על ידי הממונה על האזור ברמה הפורמאלית וברמה המעשית זה על ידי משרד הפנים, שהוא הוא למעשה הגורם האמיתי שבדק ומאשר את הקמת החברה בצד, נקרא לזה, המנהלי.

המועצה הזו, בישיבה שאני לא הייתי בה, כבר אישרה את הקמת החברה, על תקנונה. התקנון שהוכן ושהופץ כבר לחברי המועצה הוא תקנון די סטנדרטי שתואם את מה שהנחה משרד הפנים שייכלל בתקנון שכזה בחברה כגון זו. יש שם את כל, נקרא לזה, כללי המשחק הבסיסיים שחברה אמורה להתנהל לפיהם, חברה עירונית, לרבות הרכב הדירקטוריון, האופן בו יתכנס הדירקטוריון, ענייני קוורום, היחס בין הדירקטוריון לבין אסיפה כללית, דרך קבלת החלטות, דרך מינוי מנכ"ל וכיוצא בזאת. אין הרבה חופש כשמדובר בכתיבת תקנונים כאלה וכך אנחנו בנינו את התקנון, תוך היכרות מרובה של תקנונים מהסוג הזה.

אתם מיניתם גם דירקטורים ואת הדירקטורים האלו אנחנו נצטרך לבדוק, לתת חוות דעת לוועדה שנקבעה בתקנות שאומצו בתקנון המועצות המקומיות שחל עליכם על מנת שהם יאושרו. אותם דירקטורים, על כל שלושת הקבוצות שמרכיבות את הדירקטוריון – חברי מועצה, פקידות ו-דמ"צים, צריכה לעמוד בתנאי סף שונים שאנחנו כמובן נבדוק ונצטרך לתת חוות דעת האם אכן מתקיימים בהם. ככל שתהיה איזו שהיא בעיה לגבי אחד מהדירקטורים וכו' ולא נצליח לשכנע את הוועדה, אתם תצטרכו להחליף דירקטור. אנחנו מקווים שזה לא יקרה. ואם הכול יהיה בסדר והתקנון והתוכנית העסקית שייבדקו יאושרו על ידי הממונה/משרד הפנים, אז החברה קום תקום ותתחיל לפעול בשבועות, חודשים הקרובים. עד כאן בפן המשפטי.

מר רון נחמן – יו"ר: שאלות ליועץ המשפטי. גם פה, כמו ג'והר, הרי יש לנו יועץ משפטי, הוא גם כן יכול היה לעשות, נכון? לא. יש פה תהליך שלם של ליווי, מהחלטת המועצה,

והתמחות.

גב' חנה גולן:

מר רון נחמן – יו"ר : זה התמחות, זה לעבור את כל משרד הפנים, את כל הגורמים שישנם שמה.

עו"ד עפר שפיר : אני מנצל את ההזדמנות, ברשותך רון, פבל, לענות על השאלה שאתה שאלת בהקשר לעובדים.

מר פבל פולב : הוא התייחס.

עו"ד עפר שפיר : אני רק אומר משפט להנחת דעתך. יש מה שנקרא רצף מעבידים, שמשמעותו שגורם שבה בנעליו של גורם אחר מחויב בעצם לעובדים ככל שהם ממשיכים לעבוד באותו מקום עבודה. ככה שגם במשפט העבודה, לא רק ברמת הנכונות המנהלית, אלא גם ברמת הדין הפרטי שעוסק בדיני העבודה, מעמדם של העובדים מובטח לפחות בשלב הראשון.

מר פבל פולב : במה הוא מחויב?

עו"ד עפר שפיר : הוא אומר שהוא נכנס בנעליו לכל דבר ועניין. הוא מחויב באותן חובות, באותן התחייבויות שבמישור יחסי העבודה הקיימים,

מר פבל פולב : אם לא אז הוא גם יכול לפטר אותו, זו זכותו.

עו"ד עפר שפיר : גם המעביד הנוכחי יכול לפטר אותו. במובן הזה מצבו של העובד איננו מורע, הוא גם איננו מוטב. אם המעביד בשלב מסוים, ככל מעביד, יראה לנכון לפטר, אז יש כללים איך מפטרים. ההיפך הוא הנכון. דווקא כגוף מנהלי וחברה עירונית היא גוף ציבורי, יש עליה יותר מגבלות בפיטורין. למשל, חובה לקיים שימוע ציבורי, חובה לפטר בדרך מסוימת. דווקא במובן הזה מצבם של העובדים מוטב. הם צריכים להרגיש ביטחון תעסוקתי יותר רב מאשר במעמדם כלפי מעסיק פרטי או סמי

פרטי. כך שדווקא בנושא הזה המצב אמור להיות טוב יותר מנקודת המבט שלהם.

מר רון נחמן – יו"ר : יש למישהו שאלות?

מר יוסי חן : אני רוצה לשאול שאלה. מאיפה בא הרעיון הזה של פיטורי עובדים? אני לא יודע, אנחנו דנים פה במשהו,

עו"ד עפר שפיר : לא, הוא שאל שאלה, זו שאלה לגיטימית, אז ענית.

מר פבל פולב : שאלתי מה יהיה עם האנשים.

מר יוסי חן : אני מרגיש לאורך כל הדיון פה כאילו מישהו חושש לגורלם של העובדים.

עו"ד עפר שפיר : יש לגיטימיות לברר מה דינו של עובד כאשר אתה מחליף יישות משפטית שמעסיקה אותו. זאת שאלה לגיטימית, ענית עליה. שאלה נכונה.

מר רון נחמן – יו"ר : יש עוד שאלות כאן? אין שאלות. אנחנו נצטרך לעבור להצבעה. ואני רוצה להעלות להצבעה את ההחלטה כדלקמן, וההחלטה אומרת, שבעקבות החלטת מועצת העיר על הקמת התאגידים של החברה העירונית לפיתוח פעילויות תרבות נוער וספורט, הוגשה בפני מליאת המועצה הצעתו של רואה החשבון אופיר אוני, להקים מסגרת אחת תחת הנהלה אחת ומתחתיה הגופים שיפעילו את הפעילויות והם הדירקטוריון הייתי אומר או ההנהלה או איך שנקרא לזה על פי התקנון שישנו, של 3 הגופים:

1. מה שנקרא המרכז הבינתחומי באריאל.

2. היכל התרבות באריאל.

3. פארק לפיתוח מנהיגות.

אם מחר אנחנו למשל מפסיקים את ההסכם לגבי הפעלת מרכז הספורט הידוע בשם הקאונטרי קלאב ונרצה להכניס את זה פה, זה יכנס כמובן תחת המסגרת הזאת גם כן. או

אם נראה בעתיד שאנחנו רוצים תחומים נוספים, אז יש את המסגרת המשפטית, התפעולית, האופרטיבית מה שנקרא, על מנת לכלול בעתיד כל דבר נוסף. ההחלטה היום איננה מדברת לא על התקציבים. הצד הכספי שהוצג פה הוא, הייתי אומר, צילום מצב קיים. ועל פי חוות דעתו של רואה החשבון זה המצב הגרוע ביותר. והואיל ואנחנו אופטימיים, אני מניח שהדברים יהיו טובים יותר. ועל כן, זו ההצעה שאנחנו צריכים להצביע עליה.

אני פונה לכל חברי המועצה, אנחנו חייבים לקדם את כל הנושא הזה וכמה שיותר מהר, כבר חצי שנה עוברת, אנחנו בחודש מאי. לקח לנו זמן עד שהכנו את כל העבודה הזאת, היא היתה לא פשוטה, להכין את כל הנתונים הללו, ועל כן אני פונה לכל חברי המועצה, וגם שמעתי מה אמרת, מקס צ'רנוגלז, ויחד עם זה, אין פה שום עניין לא להסתיר משהו ותמיד אפשר עוד לשאול שאלות, ומי שרוצה לשאול תמיד הדלת פתוחה, ואין לנו שום בעיה בכך. אנחנו צריכים לקדם את העניינים. אנחנו צריכים לשבת גם עם משרד הפנים וגם עם כולם, ואני פונה לכולם להצביע.

אני מעלה את זה להצבעה – מי בעד לקבל את ההחלטה ולאשר את התוכנית כפי שהוצגה? מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה, אריאל. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, צ'רנוגלז, שירה, סמו ושבירו. ההצעה לא עברה. אני מאד מודה לכם על התמיכה בענייני תרבות הפנאי בעיר אריאל.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה", כפי שהוצגה על ידי רו"ח אופיר אוני.

מר רון נחמן – יו"ר: אני מודה לך ומודה לך. אני רק מבקש שהדבר הזה יפורסם לתושבי אריאל.

מר אלי שבירו: יפורסם.

מר רון נחמן – יו"ר : אני סומך עליך שאתה תשים את זה עם צ'רנוגלז באתר, אבל אנחנו נפרסם את חוות הדעת של ראש העיר בעניין.

גב' לודמילה גוזב : אנחנו יכולים בפורום הרוסי, לפרסם גם שם אנחנו יכולים. אין בעיה.

מר רון נחמן – יו"ר : גם שם. אין בעיה. אז תודה רבה לכם על ההצבעה.

מר אלי שבירו : אם יעבירו חומר מסודר,

מר רון נחמן – יו"ר : לא נעביר שום חומר מסודר, אני כבר אומר לך. שום חומר מסודר לא תקבל. בישיבה הבאה אני אעביר לך את זה ב-6 נגד 5 ואני אלמד אותך דרך ארץ. זה הכול. בישיבה הבאה זה מה שיקרה.

מר אלי שבירו : אני אומר, אם יעבירו חומר מסודר נוכל ללמוד אותו, להתכונן,

מר רון נחמן – יו"ר : מר שבירו, כשהיית מנהל מחלקת הביטחון לא זכור לי שהעברת נייר אחד מסודר.

מר אלי שבירו : אני לא רוצה לרדת לרמה הזאת.

מר רון נחמן – יו"ר : אז 'טול קורה מבין עיניך'. ולכן, זה בסדר, לא תקבל שום חומר מעבר למה שהועבר לך. זה הכול. תודה סמו. גם במקום העבודה שלך ככה אתה עובד, אז זה בסדר.

מר אבי סמו : סליחה?

מר רון נחמן – יו"ר : שום דבר, רק אמרתי מילה. פשוט תלמד, אתה עוד צעיר. אתה עוד צעיר, תלמד. תלמד טוב. אתה מייצג את התושבים, לא אופוזיציה לשם אופוזיציה. אבל אין בעיה, בישיבה הבאה אני אעביר את זה עם 6 נגד 5 ותכתוב את מה שאתה רוצה. זה הכול. נלך הלאה.

אין לנו פה הפתעות, בכל מקרה, אני רק רוצה לומר לפרוטוקול, אין לנו הפתעות. גם החיוך של שירה דקל מתחת לשם זה בסדר, אני רואה את זה.

גב' שירה דקל : לא בגלל זה, רון.

מר רון נחמן – יו"ר : כן, אני יודע, יש עניין אחר.

מר פבל פולב : רון, לא יפה, אל תדבר ככה.

מר רון נחמן – יו"ר : פבל, אל תלמד אותי מה להגיד, טוב?

מר פבל פולב : אל תדבר ככה, לא יפה. אני לא מסכים לזה, רון. יש לך גבול קצת? קצת כבוד לנשים, בחיידך.

מר רון נחמן – יו"ר : אל תסכים לזה, פבל. אל תסכים לזה, פבל.

מר פבל פולב : אצלך הכול אישי, אצלי לא. אבל לאישה,

מר רון נחמן – יו"ר : אני הבנתי.

מר פבל פולב : נגד פבל תרצה תעשה מה שאתה רוצה. אבל ככה אל תדבר לאישה כשאני נמצא פה. זה קדוש.

מר רון נחמן – יו"ר : פבל, אתה מגן, אני מודה לך על ההגנה.

- מר פבל פולב :** יש גבול לדברים כאלה.
- מר רון נחמן – יו"ר :** יש גבול לדברים גם מה שאתה עושה.
- מר פבל פולב :** דבר על סמו, עלי דבר, על אישה ככה? לא יפה.
- מר רון נחמן – יו"ר :** 100%.
- מר יוסי חן :** פבל, להביא לך פרוטוקולים מלפני שנה?
- מר פבל פולב :** שאני דיברתי לא יפה לאישה?
- מר יוסי חן :** לא אתה. אחרים דיברו ולא הגנת.
- מר פבל פולב :** אני מדבר עלי. בנוכחותי הוא לא ידבר לאישה ככה, גם אתה לא.
- מר יוסי חן :** אבל אתה היית נוכח. אבל היית נוכח ודיברנו.
- מר פבל פולב :** לא יפה?
- מר יוסי חן :** לא יפה. כן. תקפתי את לודמילה, לא הגנת עליה אף פעם. אף פעם לא הגנת עליה.
- גב' לודמילה גוזב :** נכון.
- מר פבל פולב :** עלייך לא הגנתי? זה היה פוליטיקה.

מר רון נחמן – יו"ר : פרשנו לענייני פוליטיקה, פבל. הרי אתה רוצה להדליק את זה, בשביל הפרוטוקול. אני לא מכיר אותך? קיבלת הנחיות מה'קומסומול', זה בסדר.

מר פבל פולב : יפה. אתה רואה? ככה אני מסכים, אין בעיה.

מר רון נחמן – יו"ר : אפילו צ'רנוגלז צוחק. אפילו צ'רנוגלז, תראה, הוא קיבל צבע.

4. דיון ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".

מר ג'והר חלבי : שינוי תקציב מספר 1 – אנחנו ביצענו כאן שינוי כיאות לכל מיני החלטות שקיבלנו אותן, גם החלטות ממשלה וגם החלטות פנימיות שלנו. סך הכול התקציב שלנו יוגדל מ-84,004,000 ל-84,607,000 שקל. השינוי מסתכם ב-603,000 שקל. אם תסתכלו על הדף השני, החלוקה, יש כמה סעיפים עיקריים בנושא של השינוי. ישנם סעיפים של הקטנה וישנם סעיפים של הגדלה. אני בעיקר אתמקד בהגדלות. ההגדלות הן :
1. יש לנו סעיף עיקרי, זה נושא חגיגות יום העצמאות. אנחנו תקצבנו בתקציב המקורי שלנו 60,000 שקל, שזה סכום מאד מאד מזערי ביחס לאירועים שהיו ביום השואה, הזיכרון והעצמאות. סך הכול אנחנו מגדלים את זה ל-350,000 שקל, תוספת של 290,000 שקל.

מר אבי סמו : בתוכנית העסקית היה רשום 250,000.

מר ג'והר חלבי : התוכנית העסקית היא לשנה הבאה, סמו. אנחנו מדברים על שנת,

מר אבי סמו : ואז נעשה עוד פעם שינוי תקציב ל-350?

מר רון נחמן – יו"ר : יכול להיות. זו זכותה של מועצת עיר.

מר אבי סמו : אני אישית מעדיף שתעשו גם חצי מיליון ותביא אולי אמנים גם.

מר רון נחמן – יו"ר : יכול להיות, אבל אני לא יודע להגיד לך את זה, זה תלוי במצב שלנו. אם למשל הממשלה תמשיך לקצץ אותנו, יכול להיות שגם זה לא יהיה 350 שנה הבאה. אנחנו לא נמצאים במצב שעיריית אריאל, סמו, עיריית אריאל אין לה תקציב עצמאי, היא מקבלת מענק לאיזון ממדינת ישראל כידוע לך. לכן הדברים כולם מותנים גם במה אתה מקבל מתקציב המדינה.

מר פבל פולב : יש לי שאלה, רון.

מר רון נחמן – יו"ר : שאלה פוליטית או שאלה אישית?

מר פבל פולב : עניינית פה, לגבי הכסף שפה רשום. אני יו"ר ועדת כספים (עדיין, אני מקווה שאשאר, נראה איך מצב הרוח יהיה),

מר רון נחמן – יו"ר : זה תלוי במבט האישי או הפוליטי.

מר פבל פולב : אין בעיה, מקובל. אתה עלי אין בעיה, תסתכל, תתעצבן.

מר רון נחמן – יו"ר : שמעת מה אמר יוסי חן?

מר פבל פולב : לא.

מר יוסי חן : אני אומר, זה לא תלוי באף גורם שיושב פה כרגע.

מר פבל פולב : יופי, זה טוב. אנחנו עשינו כבר את חגיגות יום העצמאות, פה מאשרים תקציב עכשיו. אז קצת לוגיסטיקה, למה?

מר ג'והר חלבי : אני הסברתי. בוועדת הכספים הבקשה והדרישה או בכלל התוכנית,

מר פבל פולב : בגלל שאין זמן?

מר ג'והר חלבי : התוכנית לאירועי יום העצמאות הוגשה לעירייה, קיבלנו את המפרט או מה שהולך לקרות באירועים האלה, זה היה עולה 350,000 שקל. אני פשוט נעדרתי מהעבודה כמעט חודש ימים כתוצאה מניתוח מסוים שעברתי, לא הייתי בעבודה, והסברתי לכם את זה בוועדת הכספים, שכתוצאה מזה פשוט התעכב הנושא.

מר פבל פולב : אין לי טענה אליך אישית. השאלה, למה אני שאלתי? כי נניח, היינו בכל החגיגות, הכול היה יפה. מסכים – באירוע של יום העצמאות לא היו מסכים. מי שישב למעלה לא ראה. שילמנו על איזה מסכים? באירוע יום העצמאות שדיברת יפה והיו הרבה אנשים, כמעט 2,000, כמו אצלי באירוע 20 שנים לעליה, איפה היו המסכים? אנשים למעלה לא ראו. אני מעביר כסף ואין מסכים.

מר ג'והר חלבי : קודם כל, אנחנו לא מעבירים כסף.

מר פבל פולב : לא מעבירים?

מר ג'והר חלבי : יש 350,000 שקל, אני מקבל חשבוניות. אם יישאר פה עודף,

מר רון נחמן – יו"ר : אבל אז היה שמה סטס מיסז'ניקוב.

מר פבל פולב : מה קשור? אני לא אמרתי למה לא הגיעו אורחים, איפה המסכים?

מר רון נחמן – יו"ר: איזה מסכים?

מר פבל פולב: באירוע יום העצמאות, איפה המסכים?

מר רון נחמן – יו"ר: מה זה מסכים?

מר פבל פולב: מסכים שרואים, מי שיושב מאחורה שרואים אותך שאתה

מדבר וגם כל החגיגות.

מר רון נחמן – יו"ר: שמעו אותי, אני לא צריך שיראו אותי.

מר פבל פולב: מי שישב למעלה לא ראה שום דבר.

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו: בוועדת כספים אני אמרתי שאני חושב שזה לא בסדר, הרי

התקציב שלנו פורסם בינואר.

גב' חנה גולן: אושר.

מר אלי שבירו: אושר בינואר. אושר ופורסם. והמתנ"ס, המרכז הבינתחומי

ראה כבר שיש שם סכום של 20,000 שקל. אני חושב שכבר אז או מיד אחרי זה היו צריכים

לבוא ולהגיד – תראו, זה לא מספיק, בואו נשב ונראה איך אנחנו משנים. אבל מה שקרה

זה שהעמידו אותנו בפני עובדה. זאת אומרת, קבעו שזה בעצם הדברים,

מר פבל פולב: לא בגלל ג'והר.

מר יחיאל טוהמי: אלי, התקציב רק עלה.

גב' חנה גולן:

אבל כשתהיה חברה אז,

מר אלי שבירו:

בסדר. אם יעבירו את החומר,

מר פבל פולב:

אז חברה תעבוד יותר טוב מאשר עכשיו שאתם עובדים? דווקא

אני חושב שגיוהר עובד יפה והוא לא אשם במה שקרה. אבל אני אומר, אני מצביע בעד, אחרי זה נקבל משהו שהוא לא נכון, אז למה הצבענו? סתם כסף? צריך לעשות סדר. מה לא הספקנו? למה לא הספקת?

מר יחיאל טוהמי:

הוא אמר לך שהוא לא מרגיש טוב.

מר פבל פולב:

מה הוא קשור? הוא עושה סדר? הוא עושה סדר של האירועים?

הוא רק כסף.

מר ג'והר חלבי:

פבל ואלי קיבלו בישיבת ועדת כספים רשימה מפורטת איך

הגענו ל-350,000 שקל מהמתנ"ס. בין היתר היה מופיע שם מסכים. הוא אומר, ביום העצמאות לא היו מסכים.

מר יחיאל טוהמי:

ככה הוא אומר?

מר ג'והר חלבי:

אבל מה שאני אומר לך עכשיו,

גב' חנה גולן:

רגע, ומה עם יום העצמאות של הסקטור הדתי, מישהו היה

שם? ראה?

מר אלי שבירו:

אני הייתי, לא היה.

גב' חנה גולן :

מה שלא היה לא יהיה.

מר פבל פולב :

לא רק על זה. צריך להיות סדר מסודר לעבודה, כאילו להציג

את זה שיהיה רלוונטי, לא אחרי שקרה מתחילים.

מר ג'והר חלבי :

לא שילמנו, יוסי, לא שילמנו. פבל, ה-350,000 שקל זה עבור

אירועי יום העצמאות, השואה והזיכרון. אם יש כאן דברים שאנחנו הצגנו אותם בפניך

ולא ביצענו בפועל, הרי אני לא אשלם. אני אקבל חשבונית, בגין חשבונית אני מוציא את

הכסף.

מר פבל פולב :

תודה רבה.

מר ג'והר חלבי :

אבל אני באמת לא הייתי ביום העצמאות.

גב' חנה גולן :

אבל יש ביקורת.

מר ג'והר חלבי :

אי אפשר להוציא את הכסף ככה. אני אעבור רק על הסעיפים

העיקריים.

יש סעיף של 195,000 שקל, מה שנקרא תוספת לפקחים. הרי סוכם פה והוחלט על ידי

העירייה שאנחנו משלבים שיטור משולב, פקחים ושוטרים מהמשטרה. 7 פקחים,

מר פבל פולב :

זה הסעיף של העובדים?

מר ג'והר חלבי :

כן, כן. יש לנו 4 פקחים, אנחנו מוסיפים עוד 3 ועוד מזכירה,

תוספת להשלמת השנה של כ-195,000 שקל. ברור, אם אנחנו ממשיכים, בשנת 2012 זה

יגדל כמעט פי 2.5, זה לא יישאר 195, כי זה החלק היחסי של השנה.

בנוסף, לקראת הסוף למטה יש לנו הסעות לנכים, תוספת של 191,000 שקל, וסך הכול

התקציב יעמוד על 391,000 שקל. התווספו כ-3 ילדים באגף הרווחה במעונות יום שיקומי.

תוספת כזאת גם מתוקצבת בצד ההכנסות ממשרד העבודה והרווחה וגם בצד של ההוצאה.

גב' חנה גולן : אני מבינה שהחבר'ה החליטו להצביע נגד, אז הם לא מקשיבים.

מר יחיאל טוהמי : לא משנה.

מר רון נחמן – יו"ר : שיהיה בפרוטוקול, הכול רשום. הכול שיהיה לפרוטוקול.

מר ג'והר חלבי : המועצה הדתית – כנ"ל. התקציב המקורי שלנו היה 709,000 שקל. מי שמכתיב, מי שקובע את גובה התקציב זה המשרד לענייני דתות. הוא קבע תחילה כ-1,250,000 שקל. אנחנו הוצאנו מכתב התנגדות או ערערנו על החלוקה שלהם. אחרי זה קיבלנו מכתב שהם עושים חלוקה 50%-50%, והחלק שלנו כ-50% מסתכם ב-976,000 שקל. סך הכול תוספת של 267,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי : ג'והר, סליחה שאני שואל, שנה שעברה כמה היה, 60%?

מר ג'והר חלבי : 709,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי : כמה באחוזים היה?

מר ג'והר חלבי : 50-50%.

מר יחיאל טוהמי : לא, שנה שעברה.

גב' חנה גולן : שנה שעברה 40%-60%.

מר ג'והר חלבי : שנת 2010, כן, 40%-60%.

מר יחיאל טוהמי : כל השנים שעברו 40-60% זה היה. תגיד את זה, זה חשוב.

מר ג'והר חלבי : כן, כן, החלוקה היתה 40-60%.

מר רון נחמן – יו"ר : זה לפי הקריטריונים.

מר ג'והר חלבי : זה לפי הקריטריונים וגם לפי החוק, זה לא שיקול דעת שלנו. גם בנושא של כיבוי אש – יש פה תוספת של 62,000 שקל. ה-62,000 שקל כתוצאה מתוספת בחלוקה בתקציב של כיבוי אש, חלקנו הוא 420,000 שקל ואנחנו תקצבנו בתקציב המקורי 358,000 שקל. סך הכול השינוי עולה כ-606,000 שקל. יש פה הקטנות או תוספות בחלק מן הסעיפים. התקציב כולו בכלל יסתכם ב-84,607,000 שקל. הכיסוי של חלק מההוצאות בצד ההכנסות או על ידי הגדלת הארנונה, על ידי תוספת של הכנסות ממשרד העבודה והרווחה, תוספת של הכנסות משניים קודמות, וככה אנחנו מאזנים את התקציב. התקציב יסתכם אחרי השינוי מספר 1 ב-84,607,000 שקל. אם יש שאלות, בבקשה.

מר פבל פולב : אולי פספסתי שם. מרכז תקשורת, לא סגרנו אותו? מתקצבים עדיין? הוא עובד עדיין? יש 150,000 שקל, מרכז תקשורת.

גב' חנה גולן : הוא הגדיל את הפעילות שלו.

מר פבל פולב : זה הרדיו שנמצא במתנ"ס?

מר רון נחמן – יו"ר : הבאתי לו עכשיו תרומה 100,000.

גב' חנה גולן : אתם לא רואים את כולם בכל האירועים, מצלמים, מעלים לאתר.

מר רון נחמן – יו"ר : בגלל ששמעתי שחוששים שיסגרו אותנו, אז לא נסעתי לאמריקה, אבל בטלפון סידרתי שיביאו לפה כסף.

מר פבל פולב : הכול בטלפון היום.

מר רון נחמן – יו"ר : כן, הכול בטלפון, גם במייל. רק הצ'יק צריך להגיע במזומן.

מר פבל פולב : זו כבר פרוצדורה.

גב' חנה גולן : כן, אבל מה זה קשור עכשיו?

מר רון נחמן – יו"ר : לא חשוב, שאל שאלה.

מר פבל פולב : שאל שאלה. מה, אני לא בן אדם?

מר רון נחמן – יו"ר : אישי או פוליטי? מה זה?

מר פבל פולב : רק להתעניין.

מר רון נחמן – יו"ר : יש עוד שאלות לג'והר? איך אתה רוצה להצביע?

מר ג'והר חלבי : שיצביעו על השינוי. שיאשרו שהתקציב אחרי השינוי מסתכם

ב-84,607,000 שקל.

מר רון נחמן – יו"ר : אני מבקש להעלות להצבעה את הצעתו של הגזבר. מי בעד?

יריס את היד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה ואריאל. מי נגד?

גב' חנה גולן: אבל אתה אישרת את זה בוועדת כספים.

מר פבל פולב: אז אני אמרתי למה אני עכשיו לא מסכים.

מר רון נחמן – יו"ר: הצביעו נגד: פבל, מקס, שירה, אבי, אלי. אני מאד מודה לכם.
ההצעה לא עברה.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011" כפי שהציג הגזבר.

גב' חנה גולן: למה אתה לא מסכים?

מר פבל פולב: בתור מי את שואלת אותי עכשיו?

גב' חנה גולן: בתור מי שאחראית על התקציב.

מר פבל פולב: אני שואל, בתור מי את שואלת אותי?

גב' חנה גולן: בתור מישהי שגם יחד עם ג'והר מנהלת את התקציב.

מר פבל פולב: אני אענה לך בכתב.

מר יוסי חן: פבל, אבל אמרת לי שלא מדברים בצורה כזאת.

מר פבל פולב: דיברתי יפה. בתור מי היא? ראש העיר שואל?

מר רון נחמן – יו"ר: המנכ"לית מדברת אליך.

גב' חנה גולן: רק ראש העיר יכול לשאול?

מר פבל פולב: כן.

מר רון נחמן – יו"ר: המנכ"לית מדברת אליך כמנכ"ל העיר, זו שרציתם לעשות חוק בשביל להעיף אותה.

מר פבל פולב: מי זה שרצה?

מר רון נחמן – יו"ר: זאת שיושבת משמאלך, חנה גולן.

מר פבל פולב: מי אלה שרצו לעשות חוק?

מר רון נחמן – יו"ר: תשאל אותם.

מר פבל פולב: אני לא יודע מי, אז תגיד לי מי.

מר רון נחמן – יו"ר: אתה לא יודע, מסכן אתה. תשאל אותם.

מר פבל פולב: אני נראה מסכן?

מר יחיאל טוהמי: הוא אומר מסכן במירכאות.

מר רון נחמן – יו"ר: אתה מסכן, אתה לא יודע.

מר פבל פולב: אני חייב לענות לה?

מר רון נחמן – יו"ר : לא, אתה לא חייב.

מר פבל פולב : יופי, תמשיכו.

מר רון נחמן – יו"ר : רק תדבר יפה למנכ"לית.

מר פבל פולב : אני מדבר יפה. אני לא רוצה לענות, זכותי.

מר יחיאל טוהמי : אישה.

מר פבל פולב : אמרתי שאני לא מוכן לענות. לא רוצה.

מר רון נחמן – יו"ר : או קיי, בסדר. סעיף 5.

מר רון נחמן – יו"ר : הסעיף הבא.

מר יחיאל טוהמי : תסגור את הישיבה, תאמין לי, הכי טוב.

מר רון נחמן – יו"ר : לא, אני רוצה שיצביעו נגד. תן את זה, זה בסדר גמור. יש להם

יום חג. איך הגשש החיוור אמר? כל יום חג. אז תן להם פעם אחת חג. נעשה את הישיבה

הבאה, נעביר את הכול. מה אתה חושב שיקרה? חושבים שיעשו את הדברים האלה.

הציבור יידע מי פוגע באינטרס של הציבור. מה אתה חושב?

מר פבל פולב : לפחות שהציבור יידע משהו.

מר רון נחמן – יו"ר : יידעו את הדברים האלה. מה, הפגיעה בי?

מר פבל פולב : חס וחלילה.

מר רון נחמן – יו"ר : שיעשו את זה. להרוס, להרוס, להרוס. זו העמדה של האנשים כאן. אין בעיה.

מר אלי שבירו : זה לא להרוס. אתה יכול להציג את זה איך שאתה רוצה.

מר רון נחמן – יו"ר : עוד לא הבאת שקל אחד לעירייה, אדון שבירו, שקל עוד לא הבאת.

מר אלי שבירו : כשאני אהיה ראש העיר בעזרת השם, אני אביא.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה לא תהיה ראש העיר אפילו שיתהפך העולם. רק בשבילך אני אמשיך קדנציה נוספת. רק בשבילך. ואני אראה לך בבחירות הבאות איפה תהיה. אתה כבר רוצה לרשום? תרשום. הכול מוקלט. רק בשבילך אני אעשה את זה ואני אראה לך בבחירות הבאות איפה תהיה. תזכור מה שרון אומר לך עכשיו.

מר פבל פולב : מתי הבחירות?

מר רון נחמן – יו"ר : ב-2013. הואיל ואני לא נוסע לאו"ם ואני גם לא הולך להיות יו"ר הפיס, והואיל וכבר אני לא מת ואני גם לא נבצר, אז אני נמצא כאן. ואני עוד לא גמרתי את הסיפור של הנבצרות, לאלה שיושבים כאן מצד שמאל, עוד לא גמרתי את הנבצרות. זה רק מתחיל.

מר פבל פולב : בפרוטוקול לא יודעים מי יושב בצד שמאל.

מר רון נחמן – יו"ר : אז אני רק אומר לך, הנה, שבירו, סמו, שירה, מקס וגם אתה.

מר פבל פולב : אני מצד ימין.

מר רון נחמן – יו"ר : ועוד לא גמרנו את זה. אתה התחזית עכשיו כשעברת לפה.

מר פבל פולב : לא היה לי מקום.

מר רון נחמן – יו"ר : אני עוד לא גמרתי את הסיפור הזה של הנבצרות, זה עוד לא נגמר. הסעיף הבא.

5. אישור מינוי דירקטורים בחברה הכלכלית: הגב' חנה גולן – מנכ"ל העירייה, מר עדנאן עיסא – מהנדס העירייה, מר ג'והר חלבי – גזבר העירייה, מר ויקטור דיקובדסקי – נציג ציבור.

מר רון נחמן – יו"ר : אנחנו צריכים לאשר את הדירקטורים מקרב עובדי העירייה. ואלו הם הדירקטורים בחברה הכלכלית: זה המנכ"לית, מהנדס העיר, הגזבר ונציג הציבור ויקטור דיקובדסקי.

מר אלי שבירו : מאחר ולנו אין נציגות בחברה הכלכלית, למרות שצריך להיות לנו נציג,

גב' חנה גולן : אז הם נגד.

מר יחיאל טוהמי : נתנו לכם בתאגיד.

מר אלי שבירו : לא, לא, לא, אין לזה שום קשר. אז אנחנו נצביע בהתאם.

מר רון נחמן – יו"ר : תאמין לי, רון, תדחה את זה.

מר רון נחמן – יו"ר : לא רוצה. אני רוצה שיצביעו נגד. אני רוצה את הדברים האלה.

אני כבר אומר לך, עד 2013 תצביעו הכול נגד.

מר פבל פולב : תסביר לי, לפי מה אני מצביע?

מר רון נחמן – יו"ר : אתה מצביע לחברה הכלכלית. הרי אתה יושב בחברה

הכלכלית,

מר פבל פולב : לפי איזה קריטריונים? סתם? סתם להרים יד? בשביל מה?

מר רון נחמן – יו"ר : תגיד לי, אתה היום נולדת?

מר פבל פולב : תחליטו לבד. אתה הסברת למה, מי הנציג, איך נבחר הנציג?

עו"ד שרון שטיין : אתה שאלת באמת ברצינות את השאלה? זה עובדי עירייה.

מר פבל פולב : אז מה?

עו"ד שרון שטיין : אתה לא מכיר לא את חנה, לא את ג'והר ולא את עדנאן?

מר פבל פולב : חוץ מהם אין אף אחד?

מר רון נחמן – יו"ר : מה זה חוץ מהם אין אף אחד?

מר פבל פולב : למה דווקא הם?

מר רון נחמן – יו"ר : תגיד לי, מה אתה רוצה? מה אתה מתערב בדברים האלה? על

אנשי ציבור אתה רוצה לשים? אתה איש ציבור.

מר פבל פולב : לא, אולי יש גוף שאפשר,

מר רון נחמן – יו"ר : איזה גוף? מה גוף?

מר פבל פולב : מי מחליט איזה נציגים?

מר אבי סמו : אתה, אתה מצביע.

מר רון נחמן – יו"ר : אתה יודע מה, אני לא רוצה לדבר איתך לא יפה. אני לא רוצה

לדבר איתך לא יפה. אני רק רוצה להקריא לך כאן, ואתה יכול להצביע מה שאתה רוצה שבירו, אולי תלמד פעם בחיים שלך.

מדינת ישראל/משרד הפנים, כתוב פה – הוועדה לבדיקת כשירות מנויים בתאגידי עירוניים. אישרה את עדנאן עיסא, נציג מקרב עובדי העירייה. משרד הפנים.

מר פבל פולב : בסדר, אני מאמין לך.

מר רון נחמן – יו"ר : אל תאמין לי, אני מקריא לך לפרוטוקול.

מר אלי שבירו : אם הם אישרו אותם,

מר רון נחמן – יו"ר : אני רוצה להגיד לך, אני רוצה שתצביע נגד, להראות את

הטמטום שלכם. זה מה שאני רוצה.

מר פבל פולב : זה טמטום של מערכת, לא שלנו.

מר רון נחמן – יו"ר : לא. הלאה. חנה גולן – מאושר כאן על ידי משרד הפנים,

מאושר עובד העירייה.

גזבר העיר – אישור של הוועדה.

כי מה שקורה, אם הוועדה היתה פוסלת ואנחנו מביאים למועצה מישהו שהוועדה פוסלת, אז זה לא היה תקין. אבל הוועדה אישרה אותם.

מר פבל פולב : איך הוועדה בחרה את האנשים האלה?

מר רון נחמן – יו"ר : אנחנו בחרנו.

מר פבל פולב : או קיי, זה מה שרציתי לשמוע. מה אני שאלתי לא לגיטימי?

מר רון נחמן – יו"ר : אנחנו בחרנו. לא פוליטיקה. עכשיו, אתה יושב בחברה הכלכלית,

מר פבל פולב : כן.

מר רון נחמן – יו"ר : אז אני כבר לא מבין, אתה צריך לדעת את הדברים.

מר פבל פולב : מה, אני יושב לבד פה? תסביר לאנשים.

עו"ד שרון שטיין : זו הצבעה חוזרת. הוא הצביע בעד בפעם הקודמת, לא?

מר רון נחמן – יו"ר : הוא הצביע, אבל לא חשוב. הוא מצביע נגד.

מר פבל פולב : אנחנו בטלביזיה,

עו"ד שרון שטיין : לא, אבל אתה הצבעת בעד.

מר פבל פולב : אני אמרתי שאני מצביע? מה אתה קופץ עכשיו? הצבעתי נגד?

- עו"ד שרון שטיין:** זו הצבעה חוזרת.
- מר יוסי חן:** גם היום הוא מצביע בעד, מה אתה רוצה?
- מר פבל פולב:** מה קרה? אני שואל שאלה, זה הכול.
- עו"ד שרון שטיין:** מה הבעיה?
- מר פבל פולב:** שאלתי שאלה – תענו.
- מר רון נחמן – יו"ר:** אני רוצה שיצביעו נגד, בחייד, תעזוב את זה.
- מר יחיאל טוהמי:** הוא לא רוצה להצביע נגד.
- עו"ד שרון שטיין:** עובדי עירייה, ראש העיר בוחר אותם.
- מר רון נחמן – יו"ר:** הוא לא יודע את זה. הוא ילמד. יילך להתייעץ.
- גב' חנה גולן:** הוא ידע את זה כשהוא היה מ"מ.
- מר רון נחמן – יו"ר:** פבל, הרי אתה שנתיים מכהן בחברה הכלכלית.
- מר פבל פולב:** אני שואל שאלה – תענה לי.
- מר רון נחמן – יו"ר:** שניה מותק שלי, שניה. אני לא בא בטענות לחברים האלה. הוא דורש נציג בחברה הכלכלית, במקומו הכנסתי אותו, והמועצה אישרה את זה.

מר פבל פולב :

זה גם לא יפה.

מר רון נחמן – יו"ר :

אז אתה יכול להתפטר. אני אבחר את שבירו.

מר יוסי חן :

בוא נצביע עכשיו, תתפטר. אני רציתי להיות, הוא אמר לי –

לא, פבל ממלא המקום שלי, הוא יהיה. אני רציתי להיות.

מר רון נחמן – יו"ר :

פבל, הואיל ובאמת אני לא מתרגז, אני רק פשוט,

מר פבל פולב :

אסור לך.

מר רון נחמן – יו"ר :

אסור לי להתרגז, אני לא מתרגז. גם אתה לא תרגיז אותי ואף

אחד לא ירגיז אותי. אני רק אומר, אני מקריא לפרוטוקול שהוועדה לבדיקת כשירות

מנויים בתאגידיים עירוניים אישרה את המועמדות של ויקטור דיקובדסקי, שהוא בחברה

הכלכלית יושב.

מר פבל פולב :

בחור טוב.

גב' לודמילה גוזב :

אתה מכיר אותו?

מר פבל פולב :

בטח.

עו"ד שרון שטיין :

אם אתה מכיר אותו, אז מה היתה השאלה?

מר רון נחמן – יו"ר :

מספיק, זה קרקס. זו בדיחה כל הישיבה הזאת. זו בושה

וחרפה לעיריית אריאל, אני אומר לך את זה, מתוך כל הקדנציות שהיו קודם. אני רוצה

לגמור את ההסבר לך, אתה חבר דירקטוריון.

ממלא מקום ראש העיר לשעבר, פבל, ישב שנתיים, מכוח הסכם קואליציוני, כחבר החברה

הכלכלית. הוא לא למד עד היום שאת מינוי החברים בדירקטוריון מטעם הרשות המקומית ממנה ראש העיר. הוא לא למד את זה עד היום. מה לעשות? את אנשי הציבור זה לא ראש העיר ממנה, וגם העלינו את הדברים האלה. גם עשינו את זה אגב, את החלוקה הזאת, בשתי החברות העירוניות שהצבעתם נגד. שמה עשינו את הדברים כפי שצריך, על פי בקשתכם. עשינו את זה שם. יש לך נציג בחברות הכלכליות לתרבות ופנאי.

מר אלי שבירו: לא, בחברה הכלכלית אין לנו נציג. לא כנבחר ציבור ולא כנציגי ציבור.

מר רון נחמן – יו"ר: אני הבנתי את זה. אני יודע שאין לך.

מר מקס צ'רנוגלז: ודרך אגב, אף אחד גם לא אמר שכולם מהרשימה הזאת לא מתאימים. אף אחד לא אמר את זה.

מר רון נחמן – יו"ר: אף אחד לא אומר כלום. ולכן אני מבקש שצ'רנוגלז, ופבל, שהוא חבר בדירקטוריון של החברה הכלכלית, שיצביעו נגד. אין לי בעיה.

מר פבל פולב: מה קשור?

מר רון נחמן – יו"ר: לכן אני מעלה את זה להצבעה.

מר פבל פולב: אין הצבעה אוטומאטית. אני מבקש להסביר, זה הכול.

מר רון נחמן – יו"ר: הסברתי את הכול. לכן אני מעלה להצבעה את השמות שהועלו כאן: מנכ"לית העירייה חנה גולן, עדנאן עיסא מהנדס העיר, ג'והר חלבי גזבר העירייה וויקטור דיסקובדסקי נציג הציבור – שהם מכהנים שם והם עברו את הוועדה והכול בא על מקומו בשלום מבחינת הוועדה.

מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה, אריאל, פבל. מי נגד? הצביעו נגד:

צ'רנוגלז, שירה, אבי ושבירו. אז ההצעה הזאת עברה לפחות.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב. 4 נגד: מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לאשר את מינוי הדירקטורים בחברה הכלכלית: הגב' חנה גולן – מנכ"ל העירייה, מר עדנאן עיסא – מהנדס העירייה, מר ג'והר חלבי – גזבר העירייה, מר ויקטור דיקובדסקי נציג ציבור.

מר רון נחמן – יו"ר: אני רק רוצה להגיד לכם דבר אחד, קרקס כזה של מועצה כזאת לא היתה לי באף קדנציה.

מר מקס צ'רנוגלז: לא נכון. שנתיים ראינו את זה. כל ישיבה ראינו, כמעט כל ישיבה ראינו את זה.

מר רון נחמן – יו"ר: קרקס כזה, צ'רנוגלז, קח את המצלמה תצלם.

מר מקס צ'רנוגלז: כמעט כל ישיבה ראינו את זה.

מר רון נחמן – יו"ר: שמעת? קרקס כמוכם לא ראיתי. הישיבה סגורה.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. הצגת התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה" על ידי משרד רואה חשבון אופיר אוני. הקמת התאגיד אושר בישיבת מועצה.

3. הצגת התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל" על ידי משרד רואה חשבון אופיר אוני. הקמת התאגיד אושר בישיבת מועצה.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה" ו"תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל", כפי שהוצגה על ידי רו"ח אופיר אוני.

4. דיון ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011" כפי שהציג הגזבר.

5. אישור מינוי דירקטורים בחברה הכלכלית: הגב' חנה גולן – מנכ"ל העירייה, מר עדנאן עיסא – מהנדס העירייה, מר ג'והר חלבי – גזבר העירייה, מר ויקטור דיקובדסקי – נציג ציבור.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב'

לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב. 4 נגד: מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לאשר את מינוי הדירקטורים בחברה הכלכלית: הגב' חנה גולן – מנכ"ל העירייה, מר עדנאן עיסא – מהנדס העירייה, מר ג'והר חלבי – גזבר העירייה, מר ויקטור דיקובדסקי נציג ציבור.